

శాస్త్రపుత్రం ప్రమాదాన్వర్గములు!

అంబుల్

அங்புடன் புங்காற்றுக்கு!

ராஜதலீ நாலூல்

ஓலி மஞ்சரி நேயர்களின்
வானொலிக் கவிதைகள்
தொகுப்பு

நிந்தவூர்
துர. கே. மீழா வெள்ளிடு

தொகுப்பு அடிக்காட்டுக்கணக்கு

தொகுப்பு ஆசிரியர்	: ராஜைகவி நாவுறில் (ஏ.சி. நாவுறில்)
உரிமை	: கரீமா நாவுறில் நின்தழூர் ஆர்.கே.மீட்யா 318, புதிய நகர், நின்தழூர் - 05. கி.மா. இலங்கை. 0774828019
முதல் பதிப்பு	: டிசம்பர் 2011
கணனி வடிவமைப்பு	: டிஜிடல்பார்க், நின்தழூர்.
அச்சிட்டோர்	: பாஸ்ட் கிரபிஃக்ஸ் (Fast Graphics) மாவணல் லை
பக்கம்	: 104
விலை	: 200 ரூபா

காணிக்கை

நடவடிக்கை
புதை பார்த்தல்

ஒன்று சூழலை கூறி
நடவடிக்கையை கீழ் விடுவதை கீழ்க்கண்ட விதம்
(ஏ.ஏ.) எடுத்து விடுவதை கீழ் விடுவதை கீழ்க்கண்ட
ஒன்று சூழலை நடவடிக்கையை கீழ்க்கண்ட விதம்
ஒன்று சூழலை நடவடிக்கையை கீழ்க்கண்ட விதம்
(ஏ.ஏ.) எடுத்து விடுவதை கீழ்க்கண்ட விதம்

பிறை எப்.எம்.வரலைவர்
நிலையப் பொறுப்பதிகாரி
அல்-ஹாஜ் எம்.பி.எம். பசீல்
அவர்களுக்கு!

நடவடிக்கை கீழ்க்கண்ட விதம்
நடவடிக்கை கீழ்க்கண்ட
ஒன்று சூழலை நடவடிக்கையை கீழ்க்கண்ட விதம்

குடும்பங்கள்

நன்றி எனும் சிலை மதியு....

பி.எச். அப்துல் ஹமீத்
டாக்டர் அல்ஹாஜ் ஏ.பி. அப்துல் கையூம் (ஜே.பி)
அல் ஹாஜ் பவீர் அப்துல் கையூம் (பி.ஏ.)
கவிஞர் எஸ். ரபீக்
அல் ஹாஜ் எம்.பி.எம். பசீல்
யூனுஸ் கே. ரஹ்மான்
அல் ஹாஜ் கே.எம்.முஹம்மட் சித்தீக் (ஜே.பி)
எஸ்.எம்.எம். ஜூவாத்
எம்.ஐ. சர்பின்
செல்லையா பேரின்பராஜா
எம்.ஐ. அன்வர்
ஜே. வஹாப்தீன்
கே. பிரபா
சியாவுல் ஹக்
எஸ்.எம். சஹாப்தீன்
பிறை எப்.எம். வாணோலி
ஆக்கவி அன்புஷன்
புதுநகரான் அஸ்ரப்
ஜே.என். அமீன்

அன்டுள்
நூங்காற்று
நழங்கல் ...

- ஏ சம்மாந்துறை கலாபூஷணம் அஸீஸ்
- ஏ பலாங்கொட வேணி
- ஏ மருதமுனை இப்ராஹிம் எம்.றபீக்
- ஏ அக்கரைப்பற்று பள்ளிக்குடியிருப்பு சமீமா சலீம்
- ஏ கிண்ணியா கச்சக்கொடித்தீவு மஹ்ரூபா மஹ்ரூப்
- ஏ சம்மாந்துறை அனுாஸா அஸீஸ்
- ஏ சம்மாந்துறை ஏ.முபிதா

இறுகிய நெஞ்சில் வைரமாய்
இனிப்புக் குழைந்து
கருகிய நிகழ்வில் காயமாய்
கணவுகள் குவிந்து
பருகிய காலத்தின் தாகமாய்
பால் சுரந்து
ஒருகி மனசு வடிய
உயிர் கவிதையாய் வெடிக்கும்!

~ நிந்ததாசன் ~

உலக சுறவிப்பானர் வி.சி. அப்துல் ஹமீத்
சவர்களிடம் கிருந்து கைதட்டல்கள்!

வாணொலியில் நிகழ்ச்சிகளைப் படைப்போரை காற்றில் கலை படைக்கும் தூர்ப்பாக்கியசாலிகள் என்று நான் அடிக்கடி குறிப்பிடுவதுண்டு. அந்தவகை தூர்ப்பாக்கிய சாலிகளில் நானும் ஒருவன் என்ற வகையில் இந்த கருத்தைச் சொல்ல எனக்கு உரிமையும் உண்டு.

ஏனெனில்; எத்தனையோ அற்புதப் படைப்புக்கள் ஓலிவடிவாக வானலைகளில் அரங்கேறி காற்றோடு கலந்து மறைந்தும் போய்விட்டன. ஏதோ சில நேயர்கள் மட்டும் அந்த நினைவுகளைச் சுமந்து வந்து நம்மைச் சந்திக்கும் போது, மீட்டிச் சொல்லும் போது நாம் புளகாங்கிதம் கொள்வது மின்னல் கீற்றுக்களைப் போன்ற சுந்தோசமாய் எஞ்சுக். ஆனால் எழுத்தில் வடிக்கப்பட்ட மிகச் சாதாரணமான ஆக்கம் கூட அச்சுவாகனம் ஏறிவிட்டால் காலத்தால் அழியாத ஆவணமாக அவர்தம் பெயர் சொல்ல நிலைத்திருக்கும்.

அன்று எமது இலவ்கை வாணொலியின் தேரிய சேவை நாடறிந்த நல்ல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை ஓலிவடிவில் அரங்கேற்றிய அதேவேளை எமது வர்த்தக சேவையோ நேயர் மத்தியில் ஒளிந்து மறைந்த படைப்பாற்றல் திறனை வெளிக்கொணர பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளால் களம் அமைத்ததுவும் காலத்தால் மறக்கப்பட்ட வரலாறாகும். இசையும் கதையும், வாணொலி மலர், வாலிபவட்டம், ஓலிமஞ்சரி போன்ற நிகழ்ச்சிகள் மூலம் ஆயிரக்கணக்கில் கவிஞர் கணும், எழுத்தாளர்களும் வெளிச்சத்துக்கு வந்தனர்.

விவிதகலா வினோதன் திரு. பரராஜஸிங்கம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஓலிமஞ்சரி சஞ்சிகை நிகழ்ச்சியை அவருடைய விருப்பத்தின் பேரில் நான் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்த காலத்தில் நிந்ததாசன் எனும் புனைப் பெயரில் அறிமுகமானவர்தான் தமிழ் றாஹில். கவிதை மட்டுமல்லாது புனைகதை உருவாக்கத்திலும் ஒரு சுயம்புவாக தன்னை படிப்படியாக வளர்த்துக் கொண்டவர். சொற்களை சுந்தச்சிறப்போடு வித்தியாசமாகக் கையாள்வதில் ஆர்வமிக்கவர். எழுத்தாற்றல் மிக்க நேயராக நீண்டகாலம்

இருந்தவர். பின்னாளில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் தென்றல், வர்த்தக சேவைகளில் அறிவிப்பாளராக இருந்தவர். வாலிபவட்டம் நிகழ்ச்சியை பல வருடங்களாக தொகுத்தளித்தவர். தோழன் என்ற சஞ்சிகை மூலம் சிற்றிதழ் ஆசிரியராகவும் பரிணமித்தார்.

ஆசிரியர் பணிக்கு தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்தாலும், வாணொலித் துறைமேல் அவருக்கிருந்த தீராத காதல் இன்று கிழக்கிலங்கையின் வானலைகளில் கலைப்படைக்கும் ஒலிபரப்பாளராகவும் அவரை மாற்றியுள்ளது. அன்று தன் படைப்பாற்றலுக்கு களமமைத்த ஒலிமஞ்சரியின்பால் நன்றி மறவாமல் இன்று அதே பெயரில் பிறை பண்பலை வாணொலில் சஞ்சிகை நிகழ்ச்சி ஓன்றினை ஆரம்பித்து நடத்தி வருவதாகவும், அந்திகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற நேயர்கள் எழுதிய சிறந்த கவிதைகளைத் தெரிவு செய்து அச்சுவாகனம் ஏற்றி நூல் வடிவில் வெளியிடப்போவதாகவும் அந்நாலுக்கு எனது ஆசிரியர் வேண்டும் என்றும் என்னை தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு வேண்டினார். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் கண்ட கனவு இது. அன்று வானலையோடு கலந்து மறைந்துபோன சிறந்த கவிதைகளை நாடகங்களை, சிறுக்கைத்தகளை அச்சிட்டு நூல் வடிவில் வெளியிட்டால்தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு நமது வாணொலியின் பங்களிப்பும் வரலாற்றுப் பதிவாகுமே என்று அன்று நான் கண்ட கனவு பொருளாதார வசதியில்லாத காரணத்தால் ஒரு கை ஒசையாய் ஒலியடங்கிப் போனது. இதோ இன்று தூரதரிசனத்தோடு தமிழ் றாஹில் அம்முயற்சியை ஆரம்பித்திருக்கிறார். பிறைப்பள்ளி. வாணொலியின் ஒலிமஞ்சரிக்கு கவிதை எழுதித் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளும் இளம் கவிஞர்கள் தமிழ் றாஹிலை என்றென்றும் மறவாமல் நன்றி பாராட்டுவார்கள் என்பது நிச்சயம். கவிதைத் தொகுப்பு சிறந்த முறையில் உருவாக எனது வாழ்த்துக்கள்!

வாழ்க

நிந்ததாசனின் தமிழ்ப் பணி!

அன்புடன்

பி.எச். அப்துல் ஹுமீத்

தேசமான்ய
தேசசக்தி
டாக்டர்
அல்ஹாஜ் ஏ.பி. அப்துல் கைழும் (ஜே.பி)

பிறை வானொலியில் “ஓவிய மஞ்சரி” நிகழ்ச்சி யில் தான் ஓவிபரப்பாக்கிய கவிதைகளைத் தொகுத்து ஒரு புத்தகமாக வெளியிடுதல் என்பது கடினமான காரியம். ஆனால், அது ராஜகவி றாஹில் அவர்களுக்கு மிக இலகுவான காரியம். தான் மட்டும் எழுதினால் போதும், தான் மட்டும் புத்தகம் வெளியிட்டால் போதும் என்று நினைக்கின்ற இந்தக் காலத்தில் அன்பு நண்பர் றாஹிலின் இந்த அரிய முயற்சியை தமிழ்க்கறும் நல்லுலகம் நிச்சயமாகப் பாராட்டும்.

என்றும் என் வாழ்த்துக்கள் றாஹிலுக்கு உண்டு.

இந்த நூலில் இடம்பெறுகின்ற கவிதைகளுக்குரிய கவிஞர்களையும் வாழ்த்துகின்றேன்.

சிபானி சித்தக்
கல்முனை.

புல்லைக்கூட புல்லாங்குழலாக மாற்றக்கூடிய
திறமை ராஜகவி ராஹிலுக்கு உண்டு. சிறந்த
ஒலிபரப்பாளனுக்குரிய ஒரு பண்பாக நேயர்களின்
கவிதைத் தொகுதி வெளிவருகிறது. சிறந்த
கவிஞருக்குரிய உயரிய பண்பாக அன்புடன்
பூங்காற்றுக்கு! வெளிவருகிறது.

திறமைகளை தட்டிக் கொடுப்பதில் உரியவர்
களுக்குரிய மதிப்பை வழங்குவதில் ராஜகவிக்கு
யாரும் நிகரில்லை. கல்வி, அறிவு, ஆளுமை,
ஆற்றல், நல்ல குரல் எல்லோருக்கும் வாய்ப்ப
தில்லை. என் நன்பன் ராஹிலுக்கு அது
வாய்த்திருக்கிறது.

என் வாழ்த்துக்கள்!

கவிதைகள் எழுதிய கவிஞர்களுக்கும்
என் வாழ்த்துக்கள்!

எஸ்.எம்.எம். ஜவாத்
அறிவிப்பாளர்,
பிறை எப்.எம்.

கிருட்டாப்பான
நிகழ்வு
நிலை

பிறை எப்.எம். ஒவ்வொரு சனிக் கிழமையும் “ஓலிமஞ்சரி” நிகழ்ச்சியை இலக்கியத்தரத்துடன் கவை குன்றாமல் வழங்கி வருகின்றது. நிகழ்ச்சியின் தயாரிப்பாளரும், அறிவிப்பாளரும் ராஜகவி றாஹில் சேர்தான். அவர்களோடு இணைந்து பணியாற்றுகின்ற பெருமை பிறைக் குடும்பத்தில் எனக்குமட்டும் இறைவன் தந்த கொடை. நானும் இரசித்து மகிழ்ந்து வாசித்த நேயர்களின் கவிதைகள் நூலாக வருவதில் மிகுந்த சந்தோசம். அருடைய கவிதைகளின் முதல் வாசகனும் நான்தான்.

றாஹில் சேர் இன்னும் பல சாதனைகள் செய்ய எனது இதய பூர்வமான வாழ்த்துக்கள். கவிதைகள் புனைந்த நேயர்கள் அனைவருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

ஏன்றால் நிலை குடும்பத்தில் முன்னும் நிலை வர்த்திக்கி வருகிறது குறிச்சியின் தயாரிப்பு வரும்பொருள்கள், கொடையில் மாலை வரும்பொருள்கள் என்றும் நிற்கிற மாலை முறைகள் ஆகியவை வரும்பொருள்கள் என்றும் கருதுகிறேன்.

ஏன்றால் நிலை குடும்பத்தில் நிற்கிற வரும்பொருள்கள் என்றும் நிற்கிற மாலை முறைகள் ஆகியவை வரும்பொருள்கள் என்றும் கருதுகிறேன்.

கலாபூஷணம்
ஆக்கவி
அன்புஙன்.

இதோ ஒரு மயிலிறகு

இலங்கை ஒவிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தாய் வாளொலி
தென்றல் வாளொலியின் சேய் வாளொலி பிறை
எப்ளம் மின் பெருமைக்கு மகுடம் குட்டும் ஒரு
நிகழ்ச்சிலுமிஞ்சரி.

கலை இலக்கியப் பணியில் புதிய தலை முறை
யினரை புடம்போடும் ஒளிமஞ்சரி அந்த ஒலிமஞ்சரி.
ஒலிமஞ்சரிக்கு தேர்வாகி ஒவிபரப்பப்படும் சில
கவிதைகள் சில நேரங்களில் ஒரு இனிய
புல்லாங்குழலின் மரகத இசையைப் போல
காதுகளுக்குள் ரீங்காரம் செய்து மனதை கொள்ளள
கொண்டு போவதுண்டு.

அத்தகைய கவிதைகளுக்கு சிலை செதுக்குகின்ற
ஒரு செயற்பாடுதான் இந்த நூல் வெளிப்பாடு.

காற்றோடு காற்றாக கலந்து, கலைந்து, அல்லது
கரைந்து போகவிடாது கண்வழியாகவும் அக்
கவிதைகளை உள்வாங்கி கருத்தில் கல்மேல்
எழுத்தாகி அவைகளுக்கு உயிரும், உணர்வும்
உணர்ச்சியும் தரும் இந்த முயற்சி பாராட்டத் தக்கது.
ராஜகவியின் பரந்த மனப்பாங்குக்கும் சிறந்த
செயற்பாட்டுக்கும் எடுத்துக் காட்டான இம் முயற்சி
வரவேற்புக்குரியது.

அறிவிப்பாளர் நாஹிலுக்கும் பிறை எப்ளம்
வாளொலிக்கும் நல் வாழ்த்துக்கள்.

எல்லோரும் வாழ்வோம் இனிது.

கவிஞர்
அறிவிப்பாளர்,
ஜே.வஹாப்தீன்.

அன்னை ஒவி மஞ்சரி காற்றலையில் பிரசவித்த கவிதைக் குழந்தைகளை ராஜகவித் தந்தை பெயர் குட்டி இலக்கியத் தொட்டிலில் தாலாட்டி கலை உலக மேடையில் அரங்கேற்றம் செய்வது வானோலி வரலாற்றில் இன்னுமொரு சுவடு. தீயும் குளிர்ந்து பனியாகும் மொழியில் பனியும் ஏரிந்து தீயாகும் விழியில் ஒலிமஞ் சரிக் காதலுக்கு தூதனுப்பிய களைக் கவிதைகள் இனிக்க இனிக்க இதோ கசிகிறது.

கையும் எனும் கலைத் தேன்மொழியும் ரபீக் எனும் கவிமதி ஒளியும் இணைந் தகண்பார்வையில் மைதீட்டப்பட்ட ராஜகவியின் கவிதைப் பூச் சித் திரம் உலகத் தின் கண்பார்வையை வியக்க வைக்கும். சித்திரம் கண் களைக் கவர் வதற் கு வரிகளால் மைகொடுத்த நேயர்கரங்களையும் வாழ்த்திக் களிப்போம்!

மனசு மலர்ந்து வாழ்த்து மணக்கும்.

ரத்ன தீபம்

அல்-ஹாஜ் யூனுஸ் கே. றஹ்மான்

தாயாரிப்பாளர்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்.

உங்களின் நம் பிக் கைகளும் கனவுகளும் தகர்க்கப்படும் போது அந்தக் கனவுகளுக்கு இடையே தேடிப்பாருங்கள் இடிபாடுபொடுகளுக்குள்ளே புதைந்து கிடக்கும் பொன்னான வாய்ப்பு உங்கள் கண்களில் படக்கூடும் அறிஞர் அப்துல் கலாமின் அற்புதமொழி என் ஆரூபிர் நண்பன் ராஜகவி றாஹிலுக்கு எவ்வளவு பொருத்தம். அவன் பொறுக்கி எடுத்த பொன்னான வாய்ப்புகளுக்கெல்லாம் கவி வடிவம் தொடுத்து காலத்தின் தேவைக்கமைய கையடக்கமாய் அவன் எழுத்துக்களைத் தாங்கி வந்த அவனது நூல்கள் உன்னிடம் விரல்கள் கேட்டும் நீகேட்ட கவிதையாய் என்றும் வாழும். என் உயிரும் உன் முகவரியும் ஒன்றாக இருக்கும். கண்ணால் உன்னைத் தொட்டு சின்னச் சித்திரங்களில் சூரியனாய் என்றும் நீ பிரகாசிப்பாய். மனவனத்தில் நந்தவனம் என்றும் பூத்திருக்கும். இவைகள் அவனது இன்னுமொரு சுவாசம்.

றாஹிலைப் பாடவைத்த நிந்தவூர் அட்டப்பள்ளத்தின் பணைமரத்து ஒலைகளின் ஒசைகள். பள்ளவெளி, மாட்டுப்பளை, செங்கப்படை, சீனம்வெட்டி வயல்களின் நெற்கதிர்கள், நிந்தவூர் கடலும், கடற்கரையும், கொல்லாக் கட்டும் தோணியும் மலைநாட்டுக் காதலி என் அன்புச் சகோதரி கர்மா, மலையகத்தின் தலைவாசல் மாவனல்லை மதுரமரத்தின் தண்ணீர் ஒடைகள் . தேயிலை, றப் பர், கராம் பு. கமுகமரத்தோட்டங்கள் அனைத்தும் பூத்தாவிய

மனதோடு குதுகலித்து நிற்கும் வேளை அவன்மேல் நான் அன்பைவேறு எப்படித்தான் கொண்டாடுவது!?

உயிர் பிரியும் வரை கட்டிப்பிடித்திருக்கும் காதலர்களைப் போல நானும் றாஹிலும் கலையிலும் ஒலிபரப்பிலும் வாழ்ந்து வருகின்றோம். அதனால் அவனை வாழ்த்துவதில் உள்ளாம் பூரிக்கின்றது.

பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடையே ஒரு சிறப்பு இருக்கவேண்டும். அதுவே மனிதப் பிறப்பின் வெற்றி.இந்த வெற்றிகள் பல கண்டவன் நண்பன் ராஜகவி றாஹில்.நி�ந்ததாசனாய் எழுத்துலகில் எழுந்து நிமிர்ந்து நடந்துஅவனது படைப்புக்கள் எமது தீவுக்கப்பாலும் கடல் கடந்து சிறப்புடன் வாழ்கிறது. அது என்றும் வாழும். என்கிடயத்தில் இன்னுமொரு சுவாசம் அவனுக்காக காத்திருக்கும்.

என்றும் என் இனிய வாழ்த்துக்கள்.

நான் காலமாக நிர்வாகமாக நிலைத்திட்டம் கூடிக்கூட கீழாடி குத்தின் நான் கூட செய்துகொண்டிருக்கிறேன். பாலநீலக்குறிஞ்சி மேலானிலை குத்துப் பெரிட்டை மெல்லுத் தீயக்கிழவு செய்து கொடுக்கி நான் நிர்வாகமாக நிலைத்திட்டம் கூடிக்கூட கீழாடி குத்தின் நான் கூட செய்துகொண்டிருக்கிறேன். பாலநீலக்குறிஞ்சி மேலானிலை குத்துப் பெரிட்டை மெல்லுத் தீயக்கிழவு செய்து கொடுக்கி நான் நிர்வாகமாக நிலைத்திட்டம் கூடிக்கூட கீழாடி குத்தின் நான் கூட செய்துகொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. செல்லையா பேரின்பராஜா
சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர்.
துறைநீலாவனை.

அந்தக் கால வானொலி மக்களை சரியான வழியில் அழைத்துச் சென்றது. பி.எச்.அப்துல் ஹமீத் அவர்கள் ஒலிமஞ் சரியைத் திறம்பட தொகுத்தளித்தார். அதே சமகாலத்தில் வாலிப வட்டம் நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து பல வருடங்கள் தொகுத்தார் அன்பு நண்பர் ராஜகவி றாஹில்.

ஆழ்கடல் முத்தின் பெறுமானம் அந்தக் கடலுக்கே தெரியாது. மீண் கும் பிறை வானொலியில் ஒலிமஞ் சுரி நிகழ் ச் சியை கலைத் துவ ஆளுமையாளர் சிரேஷ்ட அறிவிப்பாளர் ராஜகவி றாஹில் தொகுத்தளிப்பதைக் கேட்கின்ற போது அந்தக் காலம் மீண் கும் மலர்ந்தது போல் மனதுக்குள் இலட்சம் பூக்கள் அவிழ்ந்தது போல் குதாகலிப்பு.

கவிதையின், உரைநடையின் ஊற்றாக களம் பல கண்ட கவிஞர் றாஹில். சர் வதேச தமிழ்க்கவிதைப் பரப்பில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு இலக்கிய வாதிகள் மத்தியில் பெரும் மதிப்பைப் பெற்ற படைப் பாளி. காற்றலையோடு சங்கமிக்கின்ற அரிதான விடயங்கள் பல எழுத்துருவாக்கம் பெறாமையால் நாம் நல்ல பல அம்சங்களை இழந்த வரலாறு உண்டு. இத்தகைய தவறு இடம் பெறாவண்ணம் கடவில் முத்து எடுப்பது போன்று பிறை வானொலியில் ஒலிபரப்பாகிய ஒலிமஞ்சரி நிகழ்ச்சியில் இடம்

பெற்ற கவிதைகளை நூலுருவாக்கம் செய்கின்ற முயற் சியானது காலத்தால் அழியாத கல் வெட்டுப் போன்றது. அந்த முயற் சியை செயல் வடிவமாக்கிய கலைஞர், கதாசிரியர், கவிஞர், ஒலிபரப்பாளர், கல்விமான், பத்திரிகை ஆசிரியர், பாடலாசிரியர், நாடகநடிகர், நாடக எழுத்தாளர் இப்படிப் பல முகங்களும் மேன்மை மிக் கூட ஆளுமைகளும் கொண்ட ராஜகவி நாஹிலைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

நாஹில் கலைக் கும், இலக்கியத் துக்கும் கிடைத்தபேறு, பாக்கியம் அவரின் அன்பும் நட்பும் எனக்கு இருக்கிறது என்பதீல் பெருமையை கிண்ணேன். ராஷ்டிரத்தில் ரெப்பார்ட் ரெக்ஜிஸ்டர் ராஸ்தாந்திர காலக்குடியிலு என் இதயம் கனித்த வாழ்த்துக்கள். ரெக்ஜிஸ்டர் மலைத் துபவிப்பு, ராஸ்திரவுடை துற்கிடை பகிட்டு கூதிபான ராஸ்தா நூற்றுப் பகுதிகளை நெடுகிப்பு

“ரெக்ஜிஸ்டர்” நாஸ்பார்டு தேஷ்வாக பார்ப்ப நூலை இராந்திர ஸ்கெட்டியை நாஸ்பார்டு ஸ்ரிவர்ஸ்டு, “ரெப்பார்ட் ராஜகவிங்கு காபிளோக்ஸ் ஸ்ரிவர்ஸ் ஏனையெழுங்கி ஸ்ருவிஸ்கிட்டையை கடமை தெடுவதை நூல்களுக்கு

யுபிகூட வீபியானது ஏன்பிய ப்பாக்கிரை கஞ்சிகை பூக்குத் தாக்கியலை “ரெப்பார்ட் ரெக்ஜிஸ்டர்” பாக்கிட்டுப்பார்டு கூட துற்குட தேஷ்வாக காபிட்டியாகை, காணால்குட்டிக் கூக்குப்பால நூல் இங்கொலி ரீப்பிய காஸ்வி டப் ஸ்ருவிஸ்கிட்டுக்காஸ்யமிக்கு நாகக்கால்வா

புதுநகரான் ஏ. அஷ்ரப் கலைஞர் மற்றும்

பிறை எப்.எம். வாணோவியில் ‘ஒலிமஞ் சரி’ கவிதைகளை ஒன்றுதிரட்டி இலக்கியமாக ‘ராஜகவி றாஹில்’ அவர்கள் இந்நாலை வெளியிட்டுள்ளார்.

இதற்கு முன் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ள ‘ராஜகவி றாஹில்’ அவர்கள் அந்த வரிசையில் இந்நாலும் இடம்பெறுவதையிட்டு அகமகிழ்ச்சி யடைகின்றேன்.

இலக்கிய சாகரத்தில் தான் முகிழ்நெடுத்த பல முத்துக்களில் சிலவற்றை இலக்கிய உலகிற்கு தந்துள்ளார். இன்னும் சில படைப்புக் களை முடிய முத்துக்களாக வைத்துள்ள ராஜகவி றாஹில் அவர்கள் காலம் கனிந்துவரும் போது அவைகளை இலக்கிய உலகிற்கு அடைவிப்பார். அப்போது இவர் புகழின் உச்சிக்கே உயர்ந்து விடுவார் என்பதில் சிறிதேனும் ஜயமில்லை என்பதை நம்புகிறேன்.

எனது பால்ய காலத்து நண்பனான் ‘ராஜகவி றாஹில்’ அவர்களின் ஆரம்பகால முயற்சிகள் தொட்டு இன்றுவரை அவரின் பங்காளியாக தோழோடு தோள்நின்று உதவுவதில் உவகை யடைகின்றேன்.

இன்னும் விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும் என்பதற்கொப்ப ‘ராஜகவி றாஹில்’ அவர்கள் தமிழ் வித்துவாணாக, கலாநிதியாக அல்லது அதற்கு ஒரு படி மேலாக மினிர வேண்டு மென வாழ்த்து மலர்களை குவியலாக்குகின்றேன்.

மொழி வாசல்!

புல்லாங்குறும் அந்தஸ்த்து அடைந்திருக்கிறது
எழுது கோவக்குள் காற்றை நிரப்பியதால்!

இது காற்றின் மொழி
கூடுகட்டி குடியேற்றி வைத்திருக்கிறேன்
வாசகர்கள் வாசிக்க....! நேசிக்க...

கிண்ணமே தேன்கூடாகியிருக்கிறது
ஓரு கிண்ணத்தில்
பல சொட்டுத்தேன் கலந்ததால்!

கரற்றலையைப் பேசவைத்த உயிர்த்துவிகளை
வானமாக்கி... மேகமாக்கி
மழைபைய்ய விட்டிருக்கிறேன்
கவிப்பயிர்கள் யூப்யுத்த கமகமக்க...

நிலர் கிடைத்தது
மின்மினிகளை ஒன்றுசேர்த்து பர்த்தபோது!

இது
வானைவியைப் பேசவைத்த மொழி!
நேயர்களை பட்டாம் யூச்சிகளாக்கிய
ஒலி இது!

உரத்துக் கைதட்டின ஊர்கள்
மீறையில் விழுந்த துளித்துளி வெளிச்சங்களை
ஒலியாக்கிய போது!

விழிகளை வயலின்களாக்க வந்திருக்கின்றன
செவிகளை வீணையாக்கிய கவிதைகள்!

ஓலிமஞ்சரி யூப்யூத்து...காய் கடந்து
கனிந்திருக்கிறது

யூக்களை விதைகளாக்கி வைத்திருக்கின்றேன்
வீழுதுகள் வீடும் என்ற நம்பிக்கையில்!

ஓலியின் கழுத்தை காகிதச்சங்கிலியால்
கட்டிப்போட நினைத்தபோதுதான்
கிடைத்தது
அன்புடன் காற்றுக்கு! என்ற
இந்த இதயம்!

உயிர் உதிர்ந்தால்
மரணம்
உதிர்ந்த உயிர் ஏழுந்தால்
கவிதை!

காற்றில் உதிர்ந்த கவிதைகள் கல்லறையாகாமல்
சுவரசீக்க வைத்திருக்கிறேன்.

கண்களால் பார்க்கச் செய்திருக்கிறேன்
நேற்றைய இந்த தென்றலைக்கூட!

இந்தக்கவிஞர்கள் முச்சுக்களைக் கோத்து
ஓர் உயிர் உருவாக்கல் என்பது
கல் பிசைதல்தான்! என்றாலும்;
பூவாக மாறியிருக்கிறது முள்ளும்
கசிந்திருக்கிறது கல் கற்கண்டாகி!!

பிறை வாளனாலியில் வேர்கொண்ட
 எழுதுகோல்களில் முத்துக்கள்!
 அதனால்; பல ஆறுகளை ஒரு கோப்பைக்குள்
 தந்திருக்கிறேன் ஊற்றி!
 நதி-கடல் வாசகர்களே!

ஓலீபரப்பாளன் ஆயுள் கொள்ளவேண்டும்
 காற்றைக் கடந்து!
 அவன் திறமை ஓர் ஊற்றைப்போல்
 பீநிட்டுப் பொங்குதல் சிறப்பு!

முடிக்கிடக்கின்ற அத்தனை கதவுகளையும்
 அகலத்திறந்து விடுங்கள்
 காற்று உள்ளே நுழைவதற்காக!

நிந்தவூர் ஆர்.கே. மீடியாவின்
 இரண்டாவது தொகுப்பு ‘அன்புடன் காற்றுக்கு’
 நான்காவது வெளியீடு இது

இனி;
 ‘அன்புடன் காற்றுக்கு!’ என்று
 கைவியாப்பம் செய்யும்
 விரல்களின் உமிழை வாசிப்போம்!

❶ சம்மாந்துறை கலாஷங்கம் அஸீஸின்
 எழுதுகோலும் பறையது அவர் விரலும் அப்படி!
 கிராமிய மணம் வடிகிறது
 எழுத்துக்களுக்கு இளமை செய்யும் வரிகளில்!
 அவர் ஊர்ப்பாசை விளக்கில்
 தெரிகிறது எம்மனங்கூட!
 பரனில் உறங்கி
 வயல் வாய்க்காலில் குளிக்கும் இன்பம்
 அஸீஸ் கவிதை!

- ஓ** பலாங்கொட வேணியின் வார்த்தைகளில்
எப்பொழுதுமே சரம் உண்டு.
சமூகத்திற்கு சாட்டை வீகம் காரம்
அமர்ந்திருக்கிறது கவிதையில்!
வாழ்வின் வலிகளை சித்திரங்களாக்கி
மொழியால் நிமிர்ந்து நிற்கிறார் வேணி.
- ஓ** சின்னத்தமிழுகம் வண்ணக்கலையகம்
மருதமுனை
இப்பறாஹிம் எம். ரபீக்
ஓலிமங்சரியின் ஆஸ்தான கவிஞர்.
எளிமையான சொற்களுக்கு
சலங்கையுட்டி அழகு பார்ப்பவர்
சலசலக்கும் நீரோடைபோல் இவர்கவிதை!
- ஓ** அக்கரைப்பற்று பள்ளிக்குடியிருப்பு
சமீமா சல்லிமின் கவிதைமொழி
வயல் வெளி மரநிழல்.
தனக்குப் பீடித்த உயிரோடு உரையாடும் அழகும்
அனுபவமும் அதற்குள்!
இன்னும் சொட்டுச்சிசாட்டாக வடிகிறது காதல்!
- ஓ** கிண்ணியா கச்சக்கொடுத்தீவு செல்வி மஹ்னுயா
மஹ்னுபின்
கவிதைமொழி
வரண்டுபோன ஆற்றைக்கூட
ஊற்றாக்கக் கூடியது.
அதன் பக்கத்தில் வாடிச்சுருண்டு கிடக்கின்ற
நாணற்காட்டை செழிப்புள்ள
கரும்புத் தோட்டமாக்கக் கூடியது
புதுக்கவிதையின் இன்னுமொரு புன்னகை
மஹ்னுபா.

சம்மாந்துறை செல்வி ஏ. முபிதா
 ஓலிமன்சரி அடையாளப்படுத்திய
 அழகியமொழி
 சோம்பலாக இருக்கின்ற சொற்களுக்கு
 உணர்ச்சி ஆசி ஏற்றக்கூடியது ~
 அவருடைய எழுதுகோல்.
 குளிர்ந்த நீருக்குள் விழும்போது வருமே சிலிப்பு
 அதுபோல் இவர் கவிதை!

சம்மாந்துறை ~ அணாஸா அஸீஸ்
 சின்னச் சொற்களுக்கு வரணங்கள் தீட்டி
 கவிதைகளை ஓவியமாக்கும் மொழித்துரிகை.
 சரமணல் வெளியில் வெறுங்காலிடன்
 நடக்கின்ற போது இதயம் தொலையுமே
 அப்படி ஒரு அனுபவம் அணாஸா கவிதை.
 இவர் நரம்புகளில் கவிதை நிதக்கிறது. அதனால்;
 எவருக்கும் இல்லாத சிறப்பு அணாஸாவுக்கு!

அனுபவ மறையில் இன்னும் இன்னும்
 நன்கின்ற போது
 மொழியைத் தேடித்தேடி வலைவீசி
 பிடித்துச் சேமிக்கின்ற போது
 உங்கள் பெயரை இலக்கியம்
 உரத்துச் சொல்லும்!

இனி,

ஓலீ மஞ்சரியின் விதை
பிறை எப்.எம். கட்டுப்பாட்டாளர்
என்றும் என் இதயத்தினுள் இருக்கும்
நண்பர்
அல்லூஷ் பசீர் அப்துல் கையும்
கவிதை மொழி பேசி
வரணலைக்கு போதை இண்டாக்கும்
அறிவிப்பாளர் (தமிழ், ஆங்கிலம்)
இனிக்கின்ற என் இதயம்
பிறை எப்.எம். வர்த்தக முகாமையாளர்
கவிஞர் எஸ். ரபீக்
ஓலீமஞ்சரியின் நீர்!

பிறை வரணாலீயின் பெளர்ணமிநிலா
குரலால் காற்றையே கவிதையாக்கி
என்றும் எனக்குள்
இனிமையாய் நிகழும்
அன்புச் சகோதரர் எஸ்.எம்.எம். ஜவாத்

ஓலீமஞ்சரியை
ஆரோக்கியமாகக் கேட்டு பரவசப்பட்ட
பிறைநிலா எம்.ஐ. அன்வர்

என் கலை இலக்கிய வானில்
நட்சத்திரங்கள் பார்த்து பூர்க்கின்ற
ஊடகத்துறை சகோதரர்
பிறைவாணாலி எம்.எல். சரிப்பான்

குரலைக் கவிதையாக்கி
ஓலிமஞ்சரிக்கு புகற் சேர்த்த
ஏ.ஆர்.எம். மஜீத்

கவிதைகளுக்கு
அழகுக் குரலால் உயிருடிய
நவீட் எம். ஹனீபா

ஓலி மஞ்சரி உரத்து ஓலிக்க
அதற்குள் இருந்து உதவி செய்த
கே. பீரபா

பிறையின் பூங்குயில்கள்
நம்ஸானா
ஏ.சி. நவீரா

ஓலிமஞ்சரிக்கு எப்பொழுதும்
பூ வீசுகின்ற ஏ.ஆர்.எம். நெளபில்

ஓலிமஞ்சரி நந்தவனத்தில் பறக்கின்ற
பட்டாம் பூச்சிகளுக்கு உயிர்கொடுத்து
இசையாடை அணிவித்து
அழகுபார்த்து இரசித்த அறிவிப்பாளர்
சகோதரர் வீடியாவுல்லுக்

ஓலிமஞ்சரியின் கரையில் நின்று
முத்துக்கள் பீடித்த என் கவிஞர்
குரல்தந்து வர்ணம் பூசிய
ஜே. வஹாப்தீன்

சுதாமலைக் கலைநிலை
 கல்லூரி மூல தலைவர்யூட்டிட
 மற்றும்..... சீனிவாசார்த்தா
 பீறைக்குடும்ப அறிவிப்பாளர்கள்
 அனைவருக்கும் கூகுகளையிட
 என் வானிலிருந்து இறங்குகிறது
 நன்றியெழும் அடைமதை!

வண்ணத்திப் பூச்சிகளாய் வெளியே
 உங்கள் வெளியே வெளியே
 என்னங்கள் வண்ணங்களாய் வெளியே
 பிறை மலரில் சிறகடிக்க
 ஒலீமஞ்சரி! வெளியே வெளியே

என்றும் வெளியே
 ஒன்றாகிய உணர்வுடன்
 ராஜகவிறாஹில் வெளியே

30.12.2011

மூலிகை வெளியே வெளியே
 முறையெடுப்பி ஒர்குதியே வெளியே
 தீவிரமாக வெளியே
 பொய்ச்சியே கட்டிட கூகுகளை
 நாம்புவதையே வெளியே

நாம்பி நாயிகள் வெளியே வெளியே
 நாம்பி நா ஏற்றி வெளியே
 நாம்பி நாய்கள் வெளியே
 நாம்பியும் வெளியே

கலாச்சினம் ஜனாப் துதம்வாவா அஸீஸ்

இவர் கல்வித்தரம் பெற்ற ஒருவராக இருந்தும் வர்த்தகத் தொழிலையே விரும்பிச் செய்பவராக இருக்கின்றார். இளமைக் காலத்திலிருந்தே எழுத்து இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபாடாக உள்ளார். ஆ. அஸீஸ் - சம்மாந்துறை அஸீஸ் எனும் பெயரில் கவிதைகள், கட்டுரைகள், உருவகக் கதைகள் எழுதி வருகின்றார். இவரது படைப்புக்கள் தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி, தினத்தந்தி, சிந்தாமணி, புதுமைக்குரல், சங்கு, சுதந்திரன் பேன் ற பத் திரிகைகளிலும் வெளிவந்து இருக்கின்றன.

சம்மாந்துறைப் பிரதேச சாகித்திய கலாச்சார விழாவில், 2009ல் பாராட்டியும் திறமைச்சான்றுப் பத்திரமும் பெற்றுள்ளார். இலங்கை வாணாலி. ரூபவாஹினிக் கவியரங்குகளிலும் நம் நாட்டு வாணாலி கவிதை நிகழ்சிகளிலும் தலையங்கம் தந்து நேயர்களைப் பேசவைக்கும் நிகழ்சிகளிலும், நல்ல சமாதானங்க் கருத்துக்களையும், கவிதை வடிவில் கூறுவதில் தலைசிறந்தவர். இவர் அம்பாறை மாவட்ட வர்த்தக நல்லுறவுச் சங்க அங்கத்தவராகவும், பிரதேச வர்த்தக சங்க உறுப்பினராகவும், சபூர் சணச சங்க உறுப்பினராகவும், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க பொருளாளராகவும் இருக்கின்றார்.

விரைவில் கடையும் கவிதையும் எனும் நூலையும், வாணாலிகளில் தலையங்கம் தந்து பேசவைத்து பங்கு பற்றிய உரையாடல்களையும், கவிதைகளையும் இறுவெட்டுகளாக வெளியிட முயற்சி செய்கிறார் இவர்.

விப்பானந்தர் புகழ்வாழ்க!

தீக்கெட்டும் புகழ்மணக்கும் வீபுலானந்த
தேசிகனைக் கலைத்தாயின் செல்வச்சேயை
எக்காவும் புகழ்குன்றா யாழ்நால் தந்த
ஏந்தலினைப் பாராட்டிப் புகழ் வேண்டும்
தக்க பெரு நதியாக ஈழி கண்ட
தமிழுற்றை வற்றாத கல்வியாற்றை
இக்கணமே சிலைவடித்து புகழ் வந்த
சழத்தாய் உண்ணடியைப் பணிகின்றேன் நான்

சர்க்கரையோ கற்கண்டோ தேனேர பாகோ
சவ்வாதோ உன்பெருமை கூறுதற்கு
அக்கணமே மக்களுணர் வெல்லாம் கண்ட
அழுத மலர் கொத்தே அரும்பணியே செய்தாய்
முக்கியமாய் அத்தினத்தில் வீணை தாங்கி
முன்வந்தாள் கலைமக்களுன் புகழைப்பாட
தீக்கெட்டும் சழமணித்தேச மெங்கும்
திகட்டாத திரவியமே நீடுழிவாழ்க!

கிப்ரி விமானங்கள்

அத்தன கலையில் அமைந்துள்ள ~ எங்கள் ~ மற்றும்

அத்தானின் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன்

பத்திரமாய் காலையுணவும் எனக்குத் தந்தே

பஸ்ஸில் ஏற்றிவிட அத்தாழும் வந்திருந்தார்.

வானத்தை வட்டமிட்டதே இரண்டு

வனப்பு நிகு கிப்ரி விமானங்கள்....

வானரங்களும் திடுக்கிடும் சத்தமாய்

விண்ணையும் மண்ணையும் அதிரவைத்ததுவே!

விமானப் பட்டயினரின் 60ம் அண்டு

வீரத்தை காட்டிடவே விமானங்கள்
சாகசம் காட்டுகின்றது சா...

என்ன அழகு எவ்வளவு தீரமை.

இப்படிச் சொல்லி வரய் முடுவதற்குள்

இரண்டு விமானங்களும் மோதியதே
கண் இமைப்பதற்குள் தீப்பிடித்ததே
சுதியாய் வீழ்ந்து நொருங்கியதே

எங்கும் புகை மேகங்கள்

எல்லாத் திக்கும் மக்கள் கூட்டம் ...

பங்கம் நடந்தே விட்டதுவேவன

பதறியோட்டம் பல பேர்கள்

வாய்க்கு வந்தபடி பல வதந்திகள்

வாயடைத்து நின்ற வர்களை சுட்ட விமானம் இது
பேய் அறைந்தது போல் “கிபீர்” ரென்று
மாந்தரை கொண்டிராழித்த விமானமிது

என்றே செரல்லி சிலர் வம்பளந்தார்கள்

எத்தனை கதைகள் எத்தனை பேச்சுக்கள்
இருக்குச் செல்லும் அம்பாறை பஸ்கும்

உறுமியே வந்ததினால் ஏறிக்கொள்கின்றேன் நானும்

எல்லா உண்மை களையும் இறைவன் அறிவான்
பத்திரமாய் பாதுகாப்பவனும் அவனன்றோ!

நெல்விதைத்தவன் நெல் அறுப்பான்

தேயிலை நட்டவன் தேயிலை பறிப்பான்
றப்பர் நட்டவன் பால் எடுப்பான்
தினை விதைத்தவன் தினை அறுவடை செய்வான்
வினை விதைத்தவன் வினையே அறுப்பான்.

ஆழைகம்

அன்புக்கோர் உறைவிடமாய்
 அகிலம் தன்னில்
 அழகு தமிழ் அப்சானாய்
 இலக்கியத்தின்
 பண்பு செறி அழியிலே
 தோய்ந்து பேச்சில்
 பரிசு பெற்றுத் தங்களிடமல்
 பலவும் தாங்கி
 மங்காத தமிழ் நாட்டின்
 மேடையேறி
 மாபெரிய பிரசங்க
 மாரி பொழிந்து
 அங்கீழ் மேகலென
 அண்ணா வாழ்ந்த
 அமரர் பதி மீண்ட தமிழ்க்
 கவியே அறந்றோம்.

ஏக்கம்!

முட்டை சுமக்கும் என்தோழூ
முதகும் வளைந்தே தேயுதடா
நாட்டுக் குறைக்கும் நாம் பசியில்
நலிந்தேசாதல் தான் முறையோ?

கடையில் விலையின் பட்டியல்கள்
காலைப் பொழுதாய் உயர்ந்திடுவும்
அட நம் வரழ்க்கை உயரவில்லை
அழுந்திச் சாதல் தான் முறையோ?

வேலைப் பழுவில் நெஞ்சங்கள்
விம்மிப் புடைத்த கனத்திடுவும்
சாலை தனியே நாம் சுமக்கும்
சாக்கின் பாரம் குறைகிறதா?

அன்று பெற்ற கூலியையே
இன்றும் நாங்கள் பெறுகின்றோம்
என்றே எங்கள் வரழ்வுயரும்
ஏக்கம்..... தீரும் நாள் வருமா?

காலங்கள் போற்றிடும்!

மன்னர்வளை குடா தனிலே
மங்காத எண்ணெய் வளம்
எண்ணாத அளவுக்கு இறைவா
என்றும் பொங்கிட வேண்டும்!

புதுப்பொலிவுடன் எங்கள் நாடு
பொருளாதாரத்தில் உயர்கவே
எதிப்புகள் ஏதுமின்றி இங்கு
எல்லோரும் நலமாய் வாழ்கவே!

உலகத்தில் சிறந்த நாடாய்
உயர்ந் திங்கு நம்நாடு துலங்கிடுமும்
களங்கம் ஏதுமில்லா தேச மென்று
காலங்கள் என்றும் போற்றிடும்!

வீதி வீதிமுறை

பள்ளியில் கற்கும் பின்னளகாள்
பரங்குடன் பரதையில் செல்லுங்கள்
துள்ளீக் குதிக்கும் பருவந்தான்~ என்றாலும்
துயர விபத்தில் சிக்காதீர்கள்!

இங்களை இயர்வாய் நம்பியே
உரிமையுடன் வாழ்கின்றோம் இங்கு
நாட்டின் பங்காளர் நீங்களன்றோ
பயன்தரு செல்வமும் நீங்களே!

வீதியெல்லோர்க்கும் சிசாந்தம்
விதிமுறையினைக் கடைப் பிடித்தே
பக்குவமாய் பரதையில் செல்லுங்கள்
பலருக்கும் தொல்லை யில்லாமல்!

கைகோத்து யாவரும் ஒற்றுமையாய்
குவலயத்தில் வாழ்தல் அவசியம் தான்
கைகோத்து பரதையில் சைக்கிள் சவாரி
கைமேராசம் தந்து விழும் கவனம் மக்காள்!

சிதேவுக் கோழி

செத்தே நீ போனாயியன் கோழிப் பேடே
 சிதேவு ... நீலையனக்குச் செய்த நன்றி
 முத்தான முட்டைகளை நாலூமிட்டே
 முப்படைந்தாய் வரந்திலொழிந்தாய் என்செய்வேனே!

குப்பைகளைக் கிளரி வரும் இரையை யுண்பாய்
 குஞ்சுடனே நான் கல்வி கற்கும் போதில்
 தப்பால் புத்தகங்கள் வாங்கு தற்குத்
 தருவாயே பொருள் வருவாய் தயங்கிலேனே!

நெஞ்சினிலே யுறைந்திருந்த நினது எண்ணம்
 நெடுவடுவாய் நிலைத்திடுமே கோழிப் பேடே
 வஞ்சமிலா உன்வாழ்வை மறவா வண்ணம்
 வழங்கிவிட்டு மாண்டாயே அந்தோ அந்தோ!

நீமாண்டு போனாலும் நினது குஞ்சு
 நெடுங் குலங்கள் நின் நினைவை மரற்றமாட்டா
 ஏமாந்து போகாமல் எனக் கவற்றை
 சந்து சென்றாய் என்னென்பேன் உனது நன்றி!

ஏழை பணக்கரர்களும் உன்குலத்தை
 இறிவாகப் பேசார்கள் நாலூஞ் சேவல்
 கோழியினம் காலை தோறும் கூவி
 கொக்கரிக்க நீமாண்டு போனாயோ?

மனதோறும் நல்லழவர்

வாவியிலே மீன்பாடு
 வயல்களிலே ஏரோடு
 தேவியவள் முகச்சிசூழிப்பில்
 செந்நெற்கள் அசைந்தாட
 காவியத்தில் களைப்பாறும்
 களைப்பறியா எம்முழவர்
 புவியிருப்பு வாழவைக்கும்
 புதுவுயிர்கள் இவரன்றோ!

முக்கனியின் சாற்றினிலே
 முந்திப்பாய் கல்லோயா
 தக்க பெரு மாநதியை
 தடுத்திட்ட அணைப்பினிலே
 மக்களுயிர் நெற்பயிரை
 மங்காமல் காப்பதற்கு
 அகிலத்தின் அருமருந்தாய்
 அவதரித்தான் எம்முழவன்.

இன்னோரின் இனிவழியில்
 என்றும் நலம் இலக்கிட்டார்
 முன்னேற்றம் கண்டிடுவோம்
 முடிமைதனை தட்டிடுவோம்!

கண்களிலே பொலிவுவர
 கப்பலிலே அரிசேற
 மனதோறும் நல்லழவர்
 மரியாரோ நம்நாட்டில்! ❖

என்.கே.வேணி

இல 25/10, சேச் வீதி,
பலாங்கொடை.

இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் பலாங்கொடை என்ற இடத்தை வசிப்பிடமாகக் கொண்ட திருமதி கிருஷ்ணவேணி இரத்தினம் படவரைவு தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளார். தொழில் தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்களில் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை போன்ற ஆக்கங்களை பத்திரிகை, வாணோலி போன்றவற்றிக்கு எழுதி வருகிறார். கலைத்துறையில் அதிக ஆர்வம் கொண்டவர். தென்றல் வாணோலியின் நீண்ட கால நேயர். பிறை வாணோலியின் ரசிகை.

ஒலிமஞ்சரி என்னும் நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பான இவரது கவிதைகள் நல்ல வரவேற்றைப் பெற்றன. அதற்கு அறிவிப்பாளர் றாஹில் அவர்கள் பக்கபலமாக இருந்ததோடு என் கவிதைகள் ஏட்டில் அரங்கேறவும் அவரே பெரும்பங்கு வகித்தார். எனவே நான் அவருக்கு நன்றிக் கடன்பட்டுள்ளேன் என்று கூறுகிறார் வேணி.

ஊமையின் கவ்தூ

எனக்கு பல மொழிகள் தெரியும்
அறால் பேசியதில்லை!

இனிமையரக பேசத் தெரியும்
இதுவரை பேசியதில்லை!

கோபம் வந்தாலும் பேசியதில்லை
உண்மை தெரிந்தாலும்
ஒன்றும் உரைப்பதில்லை!

நன்பர்களிடம் இதுவரையும்
பேசியதில்லை!

என்னைக் கண்டு
புன்னகை புரிபவர்களுக்கு
பார்வையாலே நன்றி சொல்வேன்
இனிமேலும் நான்
பேசப் போவதில்லை
காரணம் நான்
பிறவி ஊழம்.

மெய் என நம்பி

கவலையினால் கண்கள்
சுரத்தில் கசிந்து
இதயம் வலியால்
துடி துடிக்கும் போதும்
வருடிக் கொடுக்க
யாரும் இல்லாதபோதும்
உள்ளத்து உணர்வுகளை
எழுத்தில் சொல்லும்போதும்
ரணமான இதயவலி
கொஞ்சம் குறைகிறது.

இதயக் கமலம்
கூம்பி வாடுகையில்
அன்பு என்னும்
நீர் கிடைத்தால்
கொஞ்சம் அரும்புகிறது.

காயப்பட்ட இதயத்திற்கு
காதல் என்னும்
கொழுகாம்பு கிடைத்தால்
களி பிறக்கின்றது.

அடிப்பட்டு அடிப்பட்டு
அறுதல் தேடும் நெஞ்சுக்கு
பொய் அன்பு கிடைத்தாலும்
மெய் என நம்பி
இதயம் எங்கும்
மெய் பறந்து போகிறது.

பொங்கி எழுந்திடு :

பெண்ணே உன்னை
முழு நிலவு என்பர்
உன் வாழ்க்கையை
அமாவாசையாக்க!

அழகிய ரோஜா
மலர் என்பர்
உன்னை கசக்கி ஏறிவதற்காக!

பூமாதேவி என்பர்
உன் பொறுமையை
சேதித்து உன்னை மிதிப்பதற்காக!

சீதை என்பர்
உன்னை சந்தேகப்பட்டு
தீக்குளிக்க வைப்பதற்காக!

கண்ணகி என்பர்
கடன் பட்டபின்
உன் கழுத்தில் உள்ள
சங்கிலியை வாங்குவதற்காக!

கடல் அலை என்பர்
கரையை தாண்டாமல்
இருப்பதற்காக!

போதும் பொய்...
புகழுரை கேட்டுக் கேட்டு
பொசுங்கிச் செத்தது

பொங்கி எழுந்திடு
உன் புகழ் நிலைக்க!

பட்டுப் போனது வாழ்க்கை

பயந்து பயந்து பேசி
பரவை மறந்து போனது

சிரிக்க மறந்து உதடு
வரண்டு போனது

உண்மையை மறைத்து மறைத்து
உள்ளம் ஊமையாய் போனது

பழி கேட்டுக் கேட்டு
உள்ளம் பள்ளம் ஆனது

அநியாயம் கண்டு கண்டு
உள்ளம் அலறுகிறது

அடிப்பட்டு அடிப்பட்டு
இதயம் இரும்பாய் போனது

அன்பைத் தேடித் தேடி
இதயம் இற்றப்போனது

குறை கேட்டு கேட்டு
மனம் குன்றிப் போனது

கவலைப் பட்டு
கவலைப் பட்டு
கமலம் கல்லாய் போனது

அழுது அழுது
கண்ணீர் வற்றிப்போனது

அறுதல் தேடித் தேடி
நெஞ்சம் அலைகிறது
வசந்தம் காணாமலே
என் வரழ்க்கை
பட்டுப் போனதால்!

வாதட்சகை வாங்காதே!

சர்வகலாசாலையில்
 சகலதும் கற்று
 பட்டங்கள் பெற்று
 சட்டங்கள் கற்று
 உயர்பதவியில் இருந்து
 கைநிறைய சம்பாதித்து
 கல்யாணச் சந்தையிலே
 கன்னி ஒருத்தியை
 கரம்பற்ற
 சீர்வரிசை என்ற
 பெயரில் சீதனமாய்
 வீடு~வளவு~பணம்~நகை
 என்று பட்டியலிட்டு
 அடுத்தவன் ஒருவன்
 கஷ்டப்பட்டு உழைக்கத்
 சிசாத்தை அபகரிக்க
 நினைப்பது அநியாயம்தானே?

இல்லரதவன் இரந்து
 கேட்பது இயல்புதான்
 இருப்பவன் கேட்பது
 இழிவுதானே?

தந்தை பாடுபட்டு
 தமையன் கடன்பட்டு
 கன்னிகா தானம்
 சிச்யும் காசில்
 நீ வாழ நினைப்பது
 பெரும்பாவமன் நோ?!

சொந்த உழைப்பில்
 நம்பி வந்தவளையும் வாழவைத்து
 சொத்துச் சேர்த்து
 சகமாகவும் வளமாகவும்
 கீத்து வாழ்வதுதான்
 உயர்வான வாழ்க்கை.

வரதட்சணை என்ற
 பெயரில் தட்சணை
 பெற்று வாழ்வது
 தன்மானம் இல்லா
 தகுதி இழந்த
 வாழ்க்கை அன்றோ?!

தரணியில் தலை நிமிர்ந்து
 வாழ்வதற்கு
 சீதனம் சீ - தனம்
 என்று தன்னிவிட்டு
 வரதட்சணை வாங்காமல்
 சிறப்பாக வாழ் வாலிபனே!

நநம் மாறும் மனதனை நம்பாதே!

நெஞ்சில் வஞ்சம் வைத்து
 நாக்கில் தேனை வைத்து
 கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசி
 மதியை மயக்கி
 நண்பன் என்று
 சொல்லிச் சொல்லி
 நயவஞ்சகமாகப் பழகி
 நம்மிடம் இருப்பதை
 எல்லாம் உறிஞ்சி
 தருணம் பார்த்து
 தலைக்ராய் கவிழ்த்திடுவர்
 கவனம் நண்பா!

மனித உருவத்திலே
 பேய்க் குணம் கொண்டோர்
 மலிந்து வாழும்
 அழுக்கு சமுதாயத்தில்
 கட்டிப்பீடித்து முதுகில்
 குத்தும் மனிதர்களின்
 மாயவலையில் சிக்கி
 மகத்தான உன் வாழ்வை
 மழுங்கடித்து விடாதே
 கவனம் நண்பா!

அறண்டவவுக்குக் கூட
 அறநமுகம் என்பர்
 நிமிடத்துக்கு நிமிடம்
 நிறம் மாறும் மனிததுக்கு
 எத்தனை முகம் என்று
 எண்ணில்லை இயலாது.

நானே கடவுள் என்று
 விசால்லி நயவஞ்சகம்
 விசய்து நம்
 வாழ்வை நாசமாக்கும்
 நரிக்குணம் கொண்ட
 மனிதனை நம்பி
 ஏமரந்து விடாதே
 கவனம் நண்பா!

என்னைக் கண்டு கொண்டேன்
 என்னைப் பற்றி
 அழியால் இருந்த நான்
 உள்ளைக் கண்ட பின்னே
 என்னைக் கண்டு கொண்டேன்.

இப்போது அலாம் வைக்காமல்
 அதிகாலையில் விழித்தெழுந்து
 பனிபெய்யும் நடுங்கும் குளிரில்
 சில்லென்ற அருவியில் நீராடி
 அடர்த்தியான என் கூந்தலை
 தென்றல் காற்றில் அலையவிட்டு
 அழுகு பார்க்கிறேன்.

முற்றத்தில் மணம் பரப்பும்
 மஸ்லிகை மலரைப் பறித்து
 முகர்ந்து பார்த்து ரசிக்கின்றேன்.

அதிகாலை செவ்வானம்
 பிரசவி க்கும் காலை
 பரிதியின் ஜோதியை
 பார்த்துப் பார்த்து
 பரவசம் அடைகின்றேன்.

பனித்துளி படர்ந்த
 புல்வெளியில்
 நடந்து பார்க்கிறேன்.

இயற்கை அன்னையின் எழில் வெள்ளி
எழிலை எல்லாம் வெள்ளி வெள்ளி வெள்ளி
ரசித்து அனுபவிக்கின் ரேன்.

அடிடைகளை அடிக்கடி வெள்ளி வெள்ளி
மாற்றி மாற்றி வெள்ளி வெள்ளி
அழகு பார்க்கிறேன்.

கண்ணரடி முன்னே நின்று வெள்ளி வெள்ளி
உன்னிடம் கதைக்க வெள்ளி வெள்ளி
ஒத்திகை பார்க்கின் ரேன்.

மருந்துச் சீட்டு கிறுக்கலாக
இருந்த என் கையியழுத்து
இன்று முத்து முத்தாய்
மாறியதை எண்ணி
நானே வியந்து போகிறேன்.

புத்தகத்தையே தொடாத
நான் இன்று
நாலகம் செல்கின் ரேன்.

தப்புத் தப்பாய்
தமிழ் எழுதி தமிழ்
வாத்தியாரிடம் அடிவாங்கிய
நான் இன்று
கவிதை எழுதுகின் ரேன்.

உன்னைக் கண்ட பீன்னே
சின்னச் சின்ன விசயங்களையும்
சிறப்பாய் செய்கின்றேன்.

விஞ்ஞானத்தில் விந்தையைப் போல்
விவேகியாய் என்னை
மாற்றிவிட்டாய்
என் அன்பே!

உன்னைக் கண்ட பீன்னே
நான் என்னைக்
கண்டு கொண்டேன்!

உடல்களில் தீவிரமாக
உடலுமிகை மூடுகின்றதே
நீண்டு நீண்டு காலதே
நீண்ட காலதே
நீண்டிலை காலமில் காலதே

உடல்களில் முடிமுடிகின்றதே
நீண்ட நீண்ட தீவிரமாக
நீண்டிலை நீண்டிலை

நீண்ட நீண்ட
நீண்ட நீண்ட தீவிரமாக
நீண்ட நீண்ட
நீண்டிலை நீண்டமாக

இப்ராஹிம் எம். றபீக்
இல: 7/1பி, பிரங்ஸ் சிற்றி,
மருதழனை.

1985 காலப் பகுதியில் கண்ணிக் கவிதை எனும் தலைப் பில் தனது கன்னிக் கவிதையை சிந்தாமணியில் ஆரம்பித்த இவர் தினகரன், சிந்தாமணி, ஒலிமஞ் சரி, இளைஞர் இதயம், வாலிபவட்டம், பாவளம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் தனது ஆக்கங்களை எழுதி உள்ளதோடு, சவுதி நியூஸ் எனும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைக்கும் சவுதி நியூஸ் எனும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையை 3 முறையும், உலா என்னும் பத்திரிகையை ஒரு முறையும், சவுதி புரைதா எனும் நகரில் வெளியிட்டு பாராட்டைப் பெற்ற பெருமை இவரைச் சாரும்.

29 இற்கு மேல்பட்ட மேடை நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். அதுபோல் கவியரங்குகளில் கவிதைகள் பாடி மக்கள் மனதில் மறையாத இடம் பிடித்துள்ளார்.

அழகூட்டும் கடற்கரை!

அலைகள் இசை அமைக்கும்
அங்கு மீன்கள் கொதிக்கும்
வலைகள் போட்டு இழப்பார்
வருவேர் பார்த்து ரசிப்பார்!

பாலில் ஒத்த நிலவும்
பதமாய் கிளம்பி உலவும்
வேலில் ஒத்த விழிகள்
வியப்புடன் அதனைப் பர்க்கும்!

கடலில் குளித்து நல்ல
காற்று மிதந்து வரும் ~ அது
உடலில் வந்து பட்டால்
உள்ளம் உவகை கொள்ளும்!

கொத்துப் பேராடும் சத்தம் ~ அங்கு
குறக்கே வரும் நித்தம்
கத்தும் குழந்தைகள் கேட்டு
கருணையோடு எம்மைப் பர்க்கும்!

கால்கள் கழுவப் பெண்ணீர்
கரையை நோக்கி வருவார்
நாலில் பட்டம் கட்டி ~ சிறவர்
நாதனமாய் விட்டு மகிழ்வர்!

வெள்ளை மணலில் சாய்ந்து
 கொள்ளைக் கதைகள் கதைப்பார்
 உள்ளம் மகிழ்ந்து அவர்கள்
 உவகையோடு சிரிப்பார்!

ஆதவன் எழும்பும் காட்சி ~ அது
 ஆண்டவன் அறபுதம் ஆச்சி
 மாதவன் ஆட்ட அணிந்தாற்போல்
 மனதுக்கு மகிழ்ச்சியை ஊட்டும்!

மீன் கொத்திகள் பறக்கும் ~ அது
 மீனைப் பிடித்து எடுக்கும்
 தேனான் காட்சிகள் அவைகள்
 தேவியே நீயும் வாரீர்!

மலைகள் போன்ற அலைகள்
 மண்ணைத் தொட்டுச் செல்லும்
 உலைகள் கொதிப்பது போன்று
 கொதித்து நுரையைத் தன்னும்!

புள்ளை குட்டிகளோடு நல்ல
 பொழுதை கழிப்போம் வாரீர்
 வெள்ளை மணலில் இருந்து
 உண்டு சுவைப்போம் வாரீர்!

பாடும் நெடுஞ்செழுது
 நெடுஞ்செழுது
 நெடுஞ்செழுது
 நெடுஞ்செழுது
 நெடுஞ்செழுது
 நெடுஞ்செழுது

ஜீவ நத்கள்

தாயின்

முந்தானை முடச்சு

அவசரத்துக்கு உதவும்

வங்கி!

தாய்

முந்தானையில்

பணத்தை

முடியும் போது

தன் பீள்ளைக்காகவே

ஒதுக்குகின்றாள்!

தந்தையின் இரத்தம்

மக்களுக்காகவே

உழைத்துழைத்து

ஓடும்

வியர்வைத் துளிகள்!

அப்பரவின்

சுட்டுவிரல்

எம்மை பாதுகாப்பாய்

அதைத்துச் செல்லும்

செங் கோல்!

தந்தையின் தோள்

குழந்தையை

தாங்க வைக்கும் தாளி

கைத்தழுவல்

குழந்தைக்கு

இலவும் பஞ்சு!

தாயின் சேலை நணி விழுதுகள்
 விழுதுகள் அன்பாய் அன்பாய்
 அதைத்துச் செல்லும் இயந்திரம்
 இல்லாத வரகனம்!

 தாய் மனதுக்குள் நினைப்பாள்
 என் கண்ணுக்கு பின்னும் மக்கள்
 நன்றாக வாழ வேண்டும் என்று!

 அம்மாவின் தாலாட்டுப் பரடல்கள்
 ஏன் பிழையாக ஒலிக்கின்று தெரியுமா?
 பிள்ளையின் எதிர்காலத்தை
 கற்பனை செய்யும் போது ஏற்படும் மறதி!

 பெற்றவள் பிள்ளையை தூக்கி
 வைத்து வைத்தியனாய் ஆசானாய் வக்கிலாய்
 இன்னும் ஏதேதோ கற்பனை பண்ணி
 இன்பம் அடைகின்றாள்!

பெற்றவளின்
 கருவறை
 பத்து மாதம்
 பீள்ளைகளைப்
 பாதுகாத்த
 மாபெரும் அரண்மனை
 அவளின் முடி
 சாய்ந்து ஓய்வெடுக்கும்
 சிம்மாசனம்!

தாயே ~ நீ
 குழந்தைகளை
 வயிற்றில் சுமந்து
 துக்கப்பட்டாய்
 வயிற்றை முடி முடி
 வெட்கப்பட்டாய்
 தாயின் அகந்தான்
 பீள்ளைகளின் தாயகம்!

தாய்
 கருதியை பாலரக்கி
 ஜூட்டுவது
 தூயிரம் பழச் சாற்றையும்
 மிஞ்சும்
 அழுதக் கலவை!

பெற்றவளின்
 சந்தோஷம் இருக்கின்றதே ~ அது
 தாயின் மனதை அறிந்து
 இறைவன் கொடுத்த அன்பளிப்பு
 அதைத்தான் ~ அவள்
 பீள்ளைகளுக்கு செய்கின்றாள்
 பங்களிப்பு!

விரட்டியது வெள்ளம்

காட்டு வெள்ளம்
வந்ததால்
கண்ணீர் வெள்ளம்
வந்தது!

வீட்டுக்குள் புகுந்த
வெள்ளத்தைக்
கண்டு
உள்ளம் நொந்தது!

அறண்டவன் ஒருவரக்கிய
மைதானத்தில் ~ நாம்
அனைவரும் அவனுக்கு
கால் பந்துகள்!

இயன்ற மட்டவும்
இறைவன்
எம்மைப் பேரட்டு
அடிக்கின்றான்!

சனாமியை அனுப்பி
மக்களை
சுநுட்டிக் கொஞ்சம்
காட்டினான் ~ பின்!

வெள்ளத்தை
தந்து அவன்
வேதனையைக்
காட்டினான் !

இன்னும் எத்தனை
இன்னல்கள்
இறைவனின்
நாட்காட்டியில்
இருக்கின்றதோ
அதையும் அவனே
அறிவான் !

அழுக்காய் கிடந்த
நீலத்தை
அவனே நீரால்
துவைக்கின்றான் பின்
அன்பு காட்டி
மகிழ்ச்சியை
ஊட்டுகின்றான் !

ஏழைகளின்
வீட்டுக்குள்ளும்
தண்ணீர் புகுந்து ~ ஏன்
விளையாடியது தெரியுமா?

நாட்டுக்குள் இருக்கும்
நல்ல கெட்ட
பணக்காரர்களின்
மனங்களைக்

தெடுக்கிறோம் கண்ணார்களா?

தெடுக்கிறோம்
கண்ணார்களா?
எங்கள் குழந்தைச்
செல்வங்களைத்
தெடுக்கிறோம்
கண்ணார்களா?

என்
இல்லத்தரசியும்
இரவு பகலாய்
அழுகின்றாள்
இதயத்தை கல்லாக்கவும்
அவனுக்கு முடியவில்லை!

ஏறாத ஊரெல்லாம்
ஏறி இறங்கிவிட்டோம்
நாலா திசையும்
பார்த்து விட்டோம்
நடந்து நடந்து
கால்களெல்லாம்
வலிக்கீன்றன
எங்கள் குழந்தைகளைக்
கண்ணார்களா?

அன்று வந்த
 அனர்த்தத்தினால்
 வந்து போன
 வரகனங்களில்
 குழந்தைச் செல்வங்களை
 ஏற்றியனுப்பியதாய்
 பலர்
 சொல்லும் போது
 எங்கள் நெஞ்சு
 அனல் புழுவாய்
 துடிக்கின்றது!

கொழுத்துகின்ற
 வெயில் கண்டோம்
 கொட்டுகின்ற
 மறை கண்டோம் ~ எங்கள்
 கண்மணிகளைக்
 கண்டோமில்லை!

அடிக்கடி தாக்கத்தில்
 வரங்க மக்கள் என்று
 என் மனைவி
 புலம்புகின்றாள்
 என்னாலும்
 அதனைத் தாங்க
 முடியவில்லை!

முத்தான முத்த பிள்ளை
 கொத்துக்குள்
 மறைந்திருக்கும்

இளைய பீள்ளனமோ
 எழுந்து வரும்
 பெளர்ணமி போல்
 கடைக் குட்டிமோ
 மான் நிறம்
 அவனும் கண்ஏதிரே
 நிற்பது போலிருக்கின்றாள்!

கண்ஹர்களா
 எங்கள் குழந்தைகளை
 கண்டவர்கள்
 சொல்லுவங்கள்!

ஏழுபத்து இந்து
 திங்கள் மறைந்து போயின
 எங்கள் இதயம்
 இன்னும் சோகத்தில்
 நிதக்கின்றன!

அன்று வராடிய
 எங்கள் வதனம்
 இன்னும் மலரவில்லை
 இருந்தாலும்
 எங்களுக்கோர் நம்பிக்கை
 குழந்தைகள் இருப்பதாய்!

அங்கு கண்டோம்
 இங்கு கண்டோம் ~ என்று
 அடிக்கடி
 வதந்திகள் வந்தால்
 சென்ற
 நாங்கள் பார்ப்போம்!
 சீதேவிகளைக் கண்டோமில்லை!

நடைப்பினமாய்
 அலைந்து விட்டு
 ஒய்வு எடுக்கவும்
 எங்களுக்குத் தெரியவில்லை
 கண்டவர்களா எங்கள் குழந்தைகளை
 கண்டவர்கள் சொல்லுங்கள்!

இவர் பிறை எப்.எம். வாணோலியின் நீண்டநாள் நேயராக இருந்துவருகிறார். நல்ல வாசகி, அதிக தேடல் உடையவர், அதிகமான கவிதைகளை ஒலிமஞ்சரி நிகழ்ச்சிக்கு எழுதியவர். தற்பொழுது தன் கணவருடன் வெளிநாட்டில் வசித்து வந்தாலும் கவிதை மீது கொண்ட ஆர்வத்தினால் அங்கிருந்து பிறை வாணோலி ஒலிமஞ்சரி நிகழ்ச்சிக்கு கவிதைகள் எழுதி வருகிறார்.

அன்புடன் பூங்காற்றுக்கு என்னும் இந்த நூல் வெளிவருவதில் அதிக சந்தோசமடைகிறார். இந்த நூல் வெளிவருவதற்கு காரணமாக இருந்த பிறை வாணோலியையும், றாஹில் சேரையும் நன்றியுடன் நினைவுக்கறுகிறார்.

சமீமா சலீம்

பள்ளிக் குடியிருப்பு,
அக்கரைப்பற்று.

அன்பானவனுக்கு!

என் இதயத்தில்
காயம் இருப்பதாலா
உன்னை நினைக்கும்
பேரிதல்லரம் துண்பவலீ
தெரிகின்றது என்
இதயத்தில்!

உன் - வாழ்வில் வேறு
ஒரு பெண் நுழைந்த
நாள் முதல் என்
இதயம் சுவாசத்தையே
வெறுக்கின்றது.

‘பெடலிபோன் பெல்’
வரும் போிதல்லாம் - என்
இதயத்துடிப்பைக் கேட்டுப்பார்ப்பேன்
எங்கே என்னை
நினைவு இருக்கிறதா என்று?

எத்தனை இரவுகள் எனக்கு
தாக்கம் வரவில்லை என்று
அடிக்கடி உன் பேரணுக்கு
மிள் கோல் விட்டு விட்டு
உன்னைத் தாங்கவிடாமல்
தொந்தரவு கொடுத்திருப்பேன்
நினைவு இருக்கின்றதா உனக்கு?

எதையும் தாங்கும் சக்தி
இல்லை என் இதயத்திற்கு

விமாத்தத்தில் குத்தகைக்கு
விடப்பட்ட கொத்தடிமை யாக்கி விட்டாய்
என் இதயத்தை!

மாந்திரம்

மங்கள கரமான வாழ்வில்
மாண்டுவிட்ட மணமகன்
மனம் இல்லா மணமகனால்
மதந்துவிட்ட தேகம்

வட்டமிட்டன அவள் பார்வை
வயதுக்கு வந்த வரலீபர் கூட்டத்தை
சந்திக்கவில்லை அவள் கண்கள்

அவனை
பார்த்த முகவில்லாம் கைவிட்டுச் சென்ற
மணமகள் முகம்
கண்கள் இருண்டன
இதயம் வெடித்தது
இன்னும் இன்னும் ஏமாற்றம்தானா?

அவள் கண்களில் வடியும்
கண்ணீர் காட்டிக் கொடுத்தது
அவன் பீரிவை!

எத்தனை எத்தனை இன்ப சுகங்கள்
அவள் இதயத்தில்
செத்து மாண்டு மடிகின்றன

வாழ்வில் ஏமாறியவனும் அல்ல
 ஏமாற்றியவனும் அல்ல
 ஏமாற்றப்பட்டவள் ~ இவள்
 மணம் இல்லா
 மணமகள்
 கண்களில் நீரோட்டம்
 வெநுஞ்சினில்
 போராட்டம்

மணவாசம் இல்லாத
 என்னை இந்நிலையில்
 யாரேஹும் ஏற்றுக்கொண்டால்
 மணமகனை கடவுளாகக்கூட
 வணங்குவேன்
 இப்படிக்கு ஓர்
 விதவை.

காத்திருப்பு

நீ
உலர்ந்த பூக்களில்
தேன் தேடுகின்றாய்

நான்
மலர்ந்த பூக்களில்
வாசத்தை தேடுகின்றேன்.

உன்னை என்
இதயத்தில் சுமப்பதால்
மரணம் கூட என்னை
ஏமாற்றுகின்றது.

உன் பிரிவின் செய்தியை
அந்த வான் முகிலுக்கு
விண்ணப்பித்தேன்
விடியும் வரை கண்ணீர்
மழை பொழிந்தது.

நீ
மின்னலில் பவனி வருவாய்
என்ற எண்ணி
என்
முற்றத்து பூந்தோட்டத்தில்
உன் வருகைக்காக காத்திருந்த போது
காம்பைவிட்டு சில மலர்கள் உதிர்ந்தன
சில பூக்கள் மலர்ந்தன
சில பூக்கள் உண்ணாவிரம்
இருந்தன.

என்னோடு பேசிக்கொண்டு
சில பூக்கள் வண்டுகளின்
வருகைக்காக
காத்துக்கொண்டு
இருந்தன.

வாழ்ந்து காட்டுகின்றேன்.

என் வாழ்க்கைக்கையை—என்
கரங்களில் ஏந்தி
கண்ணீரால் கழுவி காத்திருக்கின்றேன்.
வாழ்வதற்காக
இந்த வையகத்தில்!

கண்ணீரைக்கூட கடனாக
வேண் டியுள் ளேன்
நேற்றைய செய்தியில்
சாக்ஷிக்கப்பட்ட என்
வாழ்க்கைக்கையை நினைத்து!

கண்ணீர் சிந்துவது
எதற்காக?

காலங்கள் நவீனமானாவும்
கண்டுபிடிப்புகள் கம்பீரமாய்
சென்றாவும்
கசங்கிய என் வாழ்க்கைக்கையை
யாராவும் மாற்ற முடியாது.

வாழும் காலமில்லாம்
பெண்களுக்கு வளமான வாழ்வு
என்றதான் பெயர் மெல்வு
வேதனைத் துயரத்தில் வெந்து
வாழ்வதை யார்தான் அறிவார்

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கல்ல
வாழ்ந்து காட்டுகிறேன்
இந்த வையகத்தில்!

என் வர்ததைகளை வயலினாக்கி
 என் வாழ்க்கையை வடுக்களாக்கி
 வாசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்
 சிலர் இன்று!

பெட்டிப்பாம்பாய் பெட்டிக்குள்
 அடங்கிக்கிடப்பதை யார்தான்
 அறிவர்
 வாழ்க்கையை வாழ்ந்துதான்
 காட்டுகிறேன் இந்த
 வையம் போற்றிடவே!

தூக்கங்கள் கலைந்தோடிய
 போதும் ~ என்
 நீஜங்கள் கூட கனவாகின
 கலைந்துவிட்ட தூக்கத்திற்காகவும் அல்ல
 தொலைந்துவிட்ட கனவுக்காகவும் அல்ல
 இழந்துவிட்ட நிம்மதிக்காக!

வாழ்ந்து காட்டுகிறேன்
 இந்த வையகத்தில்!

சுமை நிலாவிடம் மாலையிடம் மூ
 ஸ்தாவத்திடம் மாலையிடம் மூ
 ஸ் நிலாவிட்களி பின்பு சுமை
 என் இதயத்தினால் நிலை மூ
 ஸ்தாவத்திற்கு பின்பு தான் என்
 இதயத்திற்கு சுமை யானாய்!

நிலை இல்லா உலகில்
 எத்தனையோ நிலையான
 இரவுகள்
 நிலையான பகல்கள்
 அத்தனைக்கும் ஒரேஒரு
 குரியன்
 ஒரே ஒரு சந்தீரன்
 உனக்குத் தெரியுமா?

எதிர்பாராத சுமைகள்-என்
 இதயத்தில் நிரம்பியதால்
 வாழ்க்கையே வெறுத்து விட்டதாக
 என்னி தவிக்கின்றேன்.

என் இதயத்தில் வழுக்கி விழுந்து
 உன்னை நினைத்து
 கவலை அடைந்து கரம் கொடுத்து
 கண்ணீர் துடைத்ததால் ~என்
 வாழ்க்கையே இன்று பூஜீயமாகவிட்டது.

என் இதயத்தில் பூத்த
 சோக மலரை
 கண்ணாடி முன் நின்று
 ஒத்திகை பரரக்கின்றேன்
 முகவரி இல்லா
 முகவடிவைத்தான் காட்டுகின்றது
 நிலைக் கண்ணாடி இன்று

சீரழிந்த என் இதயம்
 விழித்தெழு நினைத்தும்
 வியப்படைகின்றது
 விந்தையான உன்
 உறவை நினைத்து
 என் இரவுகள் உறங்கிப்
 போய் நெடு நேரம் அகியும்
 என் இதயம் மட்டும்
 சுமை கணைச் சுமக்கின்றன??

வாழ்க்கை

மதையில்லாப் பாலைவனம்
நீரில்லா அருவி
இவை கூட இன்று நீர்
ஆற்றெருக்கின்றன
இவள் விதி அறிந்து!

சரம் உள்ள விழி
சரம் உள்ள இதயம்
இன்று பரலைவனம் ஆகவிட்டன
இவள் சோகக் கதை கேட்டு!

வாழ்க்கை என்றும் வட்டத்துக்குள்
எட்டுமேல் எட்டு வைத்து எட்டி
ஒதைக்கின்றன விந்தையான விதி
இன்று!

மலர் விட்டு மலர்தாவும் வண்டுகள்
மரம் விட்டு மரம் தாவும் குரங்குகள்
மனம் விட்டு மனம் தாவும் எண்ணங்கள்
ஏராளம் ஏராளம்-சில
மனிதர்களின் வார்த்தையிற் கூட
விசம் உள்ளது என்பதை
அறிந்த பின்புதான்
இன்று கூட
கறை படியாமல் இருக்கின்றன
சிலர் வாழ்க்கை.

சிலர் சிலரது வாழ்க்கையை
 நினைத்து
 வாய்விட்டு சிரித்தபோது
 சிலர் மெளனமாக
 வாய் முடி நிற்கின்றனர்
 ஏன் தெரியுமா
 சிலர் வாழ்க்கை பச்சோந்தியாக
 மாறிவிட்டதை
 என்னே!

நானே வாழப்பிறந்தவள்
 வாழ்க்கை என்னும்
 வட்டத்துக்குள் விசம்
 இல்லா விளம்பரத்தைக்
 கொடுத்து
 வெற்றியுடன் வீறு நடை போட்டு
 விடை பெறுவது
 வெற்றிகண்ட
 வெறும் இதயம்!

கிண்ணியா பொன்னவர்ன்தீவை வசிப்பிடமாகக்
 கொண்ட காதர் மெய்யதீன் மஹ்ருபா சாகுல்ஹமீட்
 பல்லா தம்பதியினரின் செல்வப் புதல்வி மஹ்ருபா
 தாய் எனும் கவிதையோடு தன் பயணம்
 தொடர்ந்தார். இவர் தரம் 9 இல் கல்வி கற்கும்
 போதே எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். இவருடை
 தந்தைதான் இவருக்கு எழுத்துலகுக்கும்
 வழிகாட்டுகின்றார். தந்தையின் வழிகாட்டலின் கீழ்
 இவர் எழுதிய கவிதைகள் 302, சிறுகதைகள் 6,
 கட்டுரைகள் 12, குறுநாடகங்கள் 7 என்பன
 இதுவரையில் வானொலியில் ஒலிபரப்பட்டுள்ளன.
 மாவட்ட மட்டம் வரை போட்டிகளில் பங்குபற்றி
 பல சான்றிதழ் களையும் பரிசில் களையும்
 வென்றிருக்கின்றார். அத்தோடு வானொலி
 நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றி பரிசில் களையும்
 பெற்றிருக்கின்றார்.

செல்வி மஹ்ருபா மஹ்ருப்,
 கச்சக்கொடித்தீவு,
 கிண்ணியா.

உனக்காக!

அறனவரை அழுதுவிட்டேன்
அக்கினியாய் சுட்டமனம்
அறநிப்போக வழியென்று
அகிலத்தில் இல்லையே!
அறயிரத்தில் நீயொருத்தன்
அறனதுதான் தொல்லையே!

பார்வையில் பூச்சிசாரிந்து ~ காதல்
பாதையிலே நான் தவழு
பாதியிலே நிற்கவிட்டு ~ நீ
பந்தாடியதன் மரயிமன்ன?
பாவி மனம் அறியலையே!

காதலுக்குள் அடைசிகாண்டேன்
வாழ்க்கையை உடைத்தாயே ~ நிம்மதி
வாங்கத்தான் முடியவில்லை ~ எல்லாம்
வேடுக்கையானதே! இதைவிட
வேதனை வேறில்லையே!

இனமையாய் நானிருந்து
உன்னையே நினைத்திருந்தேன் ~ காதல்
இனம் என்றான போதே!
உன்மை நானறிந்தேன்.
உலகம் பிழிக்கலையே!

அடைசுகள் தான் அழிந்தன ~ என்
அன்பு இங்கு துடுக்கிறதே!
அறத்திரத்தை தூண்டிவிட்டு ~ இப்போது
அமைதிக்குள் நீ!
அறனவரை அழுகிறேன் ~ என்
அறயுள் கரையட்டும் உனக்காக!

சொன்னால்தான் காதலா?

புன்னகை கோத்து ~ காதலுக்கு
 அஞ்சல் அனுப்புகிறாய்
 இதழ்களை விரித்து
 பதில் எழுதிட ~ என்
 பெண்மைச் சுவர்கள்
 முகவரி தரவில்லையே!

மூக்கன் வியர்த்த பின்தான்
 வண்டுகள் வந்து சேரும்
 உன்னைக் கண்டதும்
 எனக்கு வியர்க்கிறதே!
 ஜலதோசத்தில் ~ காதல்
 துன்பம் குடிக்கிறது.

நீ சொல்லிவிட்டு
 நேசிக்கிறாய் ~ நான்
 மௌனமாய் உனை சுவரசிக்கிறேன்
 அதனால்தான் ~ என்னைவிட
 அதிகமாய்
 நீ தும்முகிறாய்.

சிரித்துச் சிரித்தே! நீ
 காதலுக்கு மெட்டமைக்கிறாய்
 நினைத்து, மொனித்து ~ நான்
 உனைப் பாடுகிறேன்
 எனக்கு நீயும்
 உனக்கு நானுமே
 பரர்வையாளர்கள்.

அறிந்தும், அறியாமலும்
அகத்தை மாற்றி மாற்றி
அடகு வைத்துக் கொண்டோம்
மீட்டிக்கொள்ள முடியாமல்
என்னையும் உன்னையும்
நாம் குற்றம் சாட்டி
கரதலை ஏலமிருவோம்
நம் உறவுகளிடம்.

வென்கட்டி

கறுத்த உலகமிரான்றில்
கழுத்தை பீடித்திழுத்து
கதறியழச் செய்கின்றான் ~ என்
கவலை அறியாதொருவன்.

கண்ணீர் விட்டமுகிறேன்
வென்னையாய் வருகிறது
குருதி கொட்டுகிறேன் ~ அதுவும்
வெண்மையாய் தெரிகிறது.

கற்றுக்கொள்வதற்கா?
கல்விச்சாலைகள் ~ இல்லையில்லை
என் வம்சத்திற்கு
அவைதான் கல்லறைகள்.

மரணப்படுக்கையிலும்
என் மனது தூய்மைதான்
புராணக் கதைகளும் ~ இனி
எனக்கு இல்லைதான்.

அறுயுள் முடிவுதற்குள்
அறுநந்தம் சுவைத்து விட்டேன்
அறிவை வளர்ப்பதற்கு
அழகழகாய் உதவினின் ரேன்.

தியாகம் என்பது ~ என்
உடல் முழுவதும் நிறைந்திருக்கு
தாயகம் எனக்கு
மரணவருள் ஒளிந்திருக்கு.

கறப்போடு மேரதியும்
கறைபடிய வீல்லைதான்
துடிப்போடு ஏழுதுங்கள் ~ கல்விக்கு
தூணரய் அங்கின் ரேன்.

அங்கியதும் மனிதனே! ~ என்னை
அறிப்பதும் அவனே! ~ அனாலும் நான்
அடுத்தவர்க்கு உதவுவதில்
அவனை விட உயர்ந்தவன்.

கிதமுகவிலே ஓர் கிதயம்

பார்வைகளால் ~ எனை

பருகிக் கொள்கிறாய்

இதயத்தை ஏடுத்து

பரிசளிக்கின்றேன்

இலவச இணைப்பாக

நீ ஏந்திக்கொள்கிறாய்!

படாமலும் தொடாமலும்

களவாடும் வித்தை ~ நீ

கற்றுக்கொண்டதெங்கே?

உன் கண்ணக் குழியெடுத்து ~ வித்தை

நிரப்பிக்கொள்ள

நானும் போகவேண்டும்!

புன்னகை கொண்டு ~ என்னை

நீ செதுக்கச் செதுக்க

உன்னிலே பூரணமடைகிறேன்

உண்மையைச் சொன்னால்

சித்திரமென்ற விசித்திரமாய்

எனை அழகுபடுத்திக்கொண்டது.

தனிமைகளுக்கு ~ அடிக்கடி

நான் விருந்தளிக்கின்றேன்

உன் நினைவுப் பசிக்கு

வரவேற்றபளிக்க! ~ சீலவேளை

உண்டபின் உதைத்துச் செல்லும்

உறங்காமலே உயிர்துஷ்க்கும்!

காதலின் முகவரி கண்டபீன்னும்
கடதாசி ஒன்று போடணுமா?
உன் கண்மடல்களை அனுப்பு
கடைசிவரை அறியாத
உயிர் கொண்டு எழுதுகிறேன் ~ உனக்கோர்
காதல் கடிதம்.

மென்னமாய் ~ எனை நீ
படித்துச் சுவைத்தாய்
இப்போதாவது கேள் ~ இனியும்
என்னில் மிச்சமில்லை.
இன்னொருமுறை ~ உன்
இதழ்களிலே என்
இதயத்தைக் காட்டிச் செல்!

காதல் சிறுகள்

நீ பேசிப்பேசியே!~உன்னை
விளம்பரம் செய்து விடுகிறாய்
நான் மொனித்து மொனித்தே!
எனை பதுக்கிக் கொள்கின்றேன்
சட்டவிரோத வெட்கத்தால்!

பேசிக் கொள்ள
பாசம் உனக்கு
பேசாமல் செல்லும்
ஒண்ண் ஊன்று
இதுவன் நேர வேடுக்கை!

வந்த காதலை~நீ
வரய்வழி அனுப்புகிறாய்
எந்தப் பதிலை~நான்
மொழிபொயர்த்தவுப்புவது?
எனதான் உன்னிடம்.

நீசாய்ந்து கொள்ள
மடிலொன்று கேட்கின்றாய்
சம்மதத்தின் சாயலை
இதழைசத்து இயம்புகின்றேன்
இதயத்தை இடமாற்ற
இனியுமேன் தாமதம்?

அன்பே வா
என்னையும் உன்னையும்
காதலுக்கு சிறகமைத்து
ஓய்யார உலகினிலே
ஓய்வின்றிப் பறப்போம்
ஒருத்தருக்கும் தெரியாமல்!

தாயே நி!

பத்து மாதம் கும்பவள்
 பத்திரமாய் காப்பவள்
 முத்தாய் எமை மதிப்பவள்
 முத்தம் தந்து மகிழ்பவள்!
 சத்தம் கேட்டுவருபவள்
 சத்தம் செய்து கும்பவள்
 நித்தம் எழுதன் இருப்பவள்
 நித்திரையின்றி தலிப்பவள்!
 பட்டினி கீடந்து காப்பவள்
 பட்டம் பெற வைப்பவள்
 ஒழுக்கம் கற்று தருபவள்
 ஒழுங்காய் வாழ பழக்குபவள்!

சிந்தை நிறைய கும்பவள்
 சிரமத்தோடு வாழ்பவள்
 வித்தைகாட்டி மகிழ்பவள்
 விந்தையாக இருப்பவள்!
 உயிரைப் போல மதிப்பவள்
 உன்னைப்பர்த்து சிரிப்பவள்
 உலகம் காட்டித் தந்தவள்
 உனக்குள் தன்னை காண்பவள்
 அவளை காத்து நீயும்
 அவனியில் போற்றி வாழ்ந்திடு! ☒
 அன்புடன் பூஷை
 பூஷை பூஷை

ஏ. முபீதா,
133ஏ, மல் 14ம் வீதி,
புளக் ஜே மேற்கு - 01,
சம்மாந்துறை.

ஜனாப் கே.எல். அன்சார், மர்ஹுமா சீனத் உம்மாவின் புதல்வி ஏ. முபீதா சம்மாந்துறை அல் அஸ்ஹர் வித்தியாலயத்தில் தனது ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார்.

தனது இடைநிலைக் கல்வியை சம்மாந்துறை அல்-மர்ஜான் மகளிர் மகாவித்தியாலயத்தில் முடித்துவிட்டு தனது காலனேரத்தை கவி புனைவதிலும், கவிதை வாசிப்பதிலும் செலவிடுகிறார்.

இலங்கை ஒவிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பிறை எப்.எம்.இன் ஒவி மஞ்சரி என்ற கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சி மூலம் ‘பிரிந்த தாய்க்கு இரங்கல்’ என்ற கவிதை ஊடாக அறிமுகமானார். அக்கவிதைக்கு நிறைய வாழ்த்துக்களும் வந்து சேர்ந்தன. அந்நாளில் ஒவிபரப்பான கவிதைகளில் இவரது படைப்பு முதலிடம் பெற்றது பெருமைக்குரியதாகும். கலை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தும் பிறை எப்.எம். இன் கட்டுப் பாட்டாளர் பசீர் அப்துல் கையும் அவர்களுக்கும் என் கவிதைகளுக்கு குரல் அழகு சேர்க்கும் அறிவிப்பாளர்களுக்கும், என் கவிதைகளுக்கு நல்ல முறையில் விமர்சனம் கூறும் என் அன்புக்கும் மதிப்பிற்குமுரிய என் தமிழின் முதல் தந்தையான கவிஞர் சிரேஷ்ட அறிவிப்பாளர் ராஜகவி றாஹில் சேர் அவர்களுக்கும், அறிவிப்பாளர் ஜவாத் சேர் அவர்களுக்கும் நன் றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்.

மனதைக் கொல்லும் மழலை மொழி

மனம் என்ற மைதானத்தில்

ஆஞ்சல் அடி விளையாடும்

இளக்களின் இதமான மொழியே
மழலை மொழி.

கரும்பின் சுவையையும் விட

பாலின் தூய்மையையும் விட

என் இதயத்தை என்றும்

இனிக்க வைக்கிறது உன் அழகான மொழி.

அதயிரம் அதயிரம் மலர்களும்

உன் மழலை மொழிக்காக

மெளம் சாதிக்கின்றன

வண்டுகளின் ரீங்காரத்தை விடவும்

வானமூம்

வாய் பிளந்து நிற்கின்றது

உன் மொழியின்

உச்சரிப்பை கேட்பதற்கு!

குறும்புகள் நித்தம் புரிந்து

மின்மினியாய் கண்கள் மின்ர

அம்மாவின் கரங்கள்

பணிவாக பதம் பார்ப்பதற்குள்

குழலை மின்சும் மொழியாலே

குவலயம் போற்றிடுவாய்!

உன் மொழியால்

மெளனச் சிரிப்பால்

கட்டியணைத்து

இதை முத்தங்கள்
பல தந்திடுவாய்!

தரையில் குறியோடு என சொல்
தத்தித் தளர்ந்தை குறியோடு கூறுவதே
யமின்றவிடும் போது குறியோடு கூறுவதே
பளச்சிடும் உன் பரதங்களை
பதம் பார்க்க வரும் குறியோடு கூறுவதே
எறம்புக் கூட்டங்களும் குறியோடு கூறுவதே
திக்குத் திசையறிந்து செல்கின்றது குறியோடு கூறுவதே
உன் மழலை மொழியறிந்து!

என் எழுதுகோலும் ~ உனக்காக
தலை கவிழும் போது
மணம் கமழ்கிறது ~ உன்
அழகான மொழியே!
வரைவிலக்கணப்படுத்துவதற்கு
உன் உறவினர்களும்
உன் ஊரார்களும் அறிவதற்கு
ஆற்றிருக்கின்ற நடை என் எழுதுகோல்
சாந்த மாமாவும்
பெளர்ணமி, அமாவரசை
என்ற உறவுகளோடு மாற்றுவதே
மாறி மாறி வருகின்றார்
உன் அழகான மொழியை கேட்பதற்கு!

எத்தனை திசைகள் கூறுவதே
இவ்வையகத்தில் இருப்பினும்
உன் மழலை மொழிக்கு
நடாரகாது.

பர்ந்த தாய்க்கு இரங்கல் விரிவாக வளைவி
உடியாடி சுடுபாடி
தாயே!

இறைவன் உன் கருவறையில் விரிவாக வளைவி
என்னை உருவாக்கினான் என்ற முறை கும்
அன்றிலிருந்து என் ஆக்கம் அடியாடி
உன்னை உருவாக்கியது விரிவாடுமிகு

இரவு பகலாய் விழித்திருந்தாய் வாங்க வாங்க
பத்து மாதமாய் சுமந்து விரிவாக வளைவி
கதறித் துடித்தழுது விரிவாக வளைவி
இறைவனிடம் பேரராடி விரிவாக வளைவி
என்னை நீ பெற்றெடுத்தாய் வாங்க வாங்க விரிவாக
சன்ற பின்னும் என்னால் வாரி விரிவாக
நீ நிம்மதியை பெற்றாயா? வாரி விரிவாக வாங்க
நான் உறங்கும் நேரத்தில் வாரி விரிவாக
நீ எனக்காய் உன் விழிகளை விரிவாக வளைவி
திறந்து வைத்தாய்!

எத்தனையோ இரவுகளாய் விரிவாக வளைவாக
நித்திரைகளுடன் போர் புரிந்தாய் விரிவாக
உறங்கி விழித்தெழுந்து அழும் என்னை விரிவாக
அணைத்து உன் உதிரத்தை விரிவாக
பாலாக ஊட்டியதை நரன் மறப்பேனா?

இளமை வளர்ச்சிகளை

இன்பமுடன் அழுபவித்து
பள்ளியில் சேர்த்து என்னைப்

பாடம் படிக்க விட்டாய் ~ பள்ளியிலிருந்து
வீரு வந்து சேர்ந்து என்னை

இன்றைத்துடன் வரவேற்று ~ வர்த்தகைளால்
அலங்கரிக்கத் தொடங்குவாய்

இடை கழற்றும் போது
என்ன என்ன பாடங்கள் நடந்தன
என்று இனிது இனிதாக கேட்டாய்!

இறைவனை தரிசித்து வந்த பின்
'பிஸ்மி' சொல்லி
ஒரு பிடிச் சோற்றை கையால்
பற்றிப் பிடிக்கும் போது
என்ன சாப்பிட்டாய்
என்று பரவசமாகக் கேட்டாய்!

எனக்கு,

ஓவ்வொரு வயதுக்குமாய்
உரியவற்றைச் செய்து வந்தாய் நீ!
ஓ எல் பரிட்சைக்கு
ஒரு வருடம் இருப்பதற்குள்
எனக்கு செய்த இதவீகளின்
பலன்களை அறியாது
என் பதினாறு வயதினிலே
என்னை பதறவிட்டு
இறையடி சேர்ந்து விட்டாயே!

நீ தான் என் உலகம்
 என்று வாழ்ந்த எனக்கு
 என் வாழ்விற்கே
 முற்றுப் புள்ளி வைத்து விட்டாய்!
 இன்னொரு உலகம் இருப்பதை
 உன் மரணத்தால் காட்டினாய்!
 தாயில்லாமல் வாழ்வதை
 எத்தனை தசாப்தங்கள் சென்றாலும்
 உன்னை மறக்கின்ற நான்
 என் மரண நாளாகத்தான் இருக்கும்!
 என் அன்புத் தாயே!
 நீ இறைவனின் தருபாரில்
 ஈடேற்றும் காண்பதற்காய்
 அந்தி விழித்திருந்து
 அவனிடத்தில் நிமிடத்திற்கு நிமிடம்
 என் விழிகளினால் வேண்டுகின்றேன்
 விஜன்னதுல் பிர்தெளஸ்
 என்ற சுவர்க்க நுழைவாயை
 அடைவதற்காக!

ஸுயை யூதியில் நான் காலி நீ
 ஸுயை யூதியில் நான் காலி நீ

மனிதா கற்றுக்கொள்!

மனிதா! கற்றுக் கொள்!
மரசன்ஸ மனிதனையும்
இந்த வையகம்
மன்னித்துக் கொள் கிறது
மனிதா உன் மனதையும்
மாற்றிக் கொள்
மற்றவர்களையும் புரிந்து நடப்பதற்கு!

வரட்டுக் கொரவப் புகழும்
ஓனிக் கீற்றுக்களாய் விளங்கும்
பேராசைகளும் குடிகொண்டு
கரள் படிந்த, தூசு படிந்த
மனங்களையும் தினம் தினம்
கொல்கிறது
இந்த அறிவீனம்.

மனிதா!
நான் நல்லவன்
நீ கெட்டவன்
நான் வெள்ளை நிறமுடையவன்
நீ கறப்பு நிறமுடையவன்
நான் பணக்காரன்
நீ பிச்சைக்காரன்
நான் படித்தவன்
நீ படிக்காதவன்
நான் பட்டம் பெற்றவன்
நீ பட்டம் பெறாதவன்
எத்தனையோ எத்தனையோ வேற்றுமைகள்
நம் சமுதாயத்தில்
வேண்டாம் மனிதா வேண்டாம்!
நம் மனித சமுதாயத்திற்கு!

வள்ளிக் கொடியை வேரோடு
அறத்து எறிவது போல
நம் வேற்றுமைகளையும்
வேரோடு அறத்து எறிந்து விடு!

தன் நம்பிக்கையில் தவறாது
நல்ல நம்பிக்கையுடன்
வாழப் பழகிக் கொள்!
அடுத்தவரின் சந்தோசத்திற்கு
கேடு வரையாதே!
அதுவே உன் சந்தோசத்திற்கு
கேடாக அமையும்.

பழி வரங்குவதை விட்டுவிடு
பாசத்தை விற்பனை செய்!
துன்பத்தைக் கண்டு துவளாதே!
அதுவே கோழைத்தனம்
இன்பத்தைக் கண்டு அதிகம் மகிழாதே!
அதுவே உன்னை முழுகடிக்கும்!
சவால்களைக் கண்டு
தற்கொலைக்கு தயாராகாதே!
அது உன்னை தலைகுனிய வைக்கும்
பணம் எனும் வேள்வித் தீமில் வேகாதே!
உன் குணமும் சேர்ந்து வெந்து போய்விடும்
மற்றவரை மிதிக்க நினைக்காதே!
மதிப்பதற்கு முயற்சி செய்!
பொறாமை கொள்வதை விட்டுவிடு!
அது நெநுப்பு விறகை ஏரிப்பதுபோல்
உன் இதயத்தையும் எறித்துவிடும்!

பொறுமை என்னும்
 கயிற்றை இறுக்கிப் பீடி!
 வரணம் போன்ற பரப்பளவில்
 கைவிடாதே!
 உன் மனதை தேற்றிக் கொள்
 மற்றவர்களையும் மன்னிப்பதற்காய்!
 வன் சொல்லிற்கு
 வியர்வை சீந்தாதே!
 இன் சொல்லிற்கு
 வியர்வை சீந்தவை!
 அதுவே உன் வாழ்விற்கு
 விருட்சமாய் அமைய
 வழி வகுக்கும்!

பழி சொல்லத் தெரிந்த உலகத்திற்கு
 வழிதான் சொல்லத் தெரியுமா?
 மனிதா கற்றுக்கொள் என்பதை
 நீ கற்ற அறிந்து கொண்டால்
 என் அத்தனை முத்துக்களையும்
 ஏற்றுக்கொள்!
 முத்துப் பதிக்கப்பட்ட அணிகலன் பேரல்
 திகழ்வாய் சமுதாயத்தில்!

மனிதா புறப்படு இன்றே
 உனக்கு மகுடம் சூட்டும் நாள்
 மிக தொலைவில் இல்லை!

சுதந்தரமில்லா பெண்கள் சிறைக்கக்கூக!

என் சிறகுகள் இழந்து
என் உணர்வுகள் தளர்ந்து
என் இதயம் உடைந்து
என் கவி விழிகலும் காயப்பட்டு
என் அறநாம் விரலான
என் பேணாவும்
வீறு நடைபோடுகிறது
இந்த அடிமைப்படும் பெண்களுக்காக!

வைகறை இருள்
விலக மறுக்கின்றதால்
வையகம் விடிய மறுக்கின்றது
சீல பெண்களை அடிமைப்படுத்தும்
சீல அண்கள் இருக்கும் வரை!

பாரதியின் காலத்தில்
பெய்மியனப் பெய்த மறை ~ இன்று
பனித் துளிகளாக தாறுகின்றன
நம் சமுதாயத்தில் அங்காங்கே!

திருமணம் என்பது
அழிரம் காலத்துப் பயிர்
அதை அறியாத சீல அண்கள்
நாலா பக்கமும் அமைக்கப்பட்டசுவர்களின்
ஒரு அறையை சிறைச்சாலையாகவும்
காலமிமல்லாம் என் மனைவி
என்று சொல்பவளை கைதியாகவும்
அடிமைப்படுத்துகின்றார்கள்
அறைக்குள் அடைத்து!

கணவன் மனைவி
 சண்டை என்றால்
 பக்கத்து வீட்டாருக்கு
 கேட்பதற்கு என்ன?
 நாவு ருசிக்க
 வயிறு புடைக்க
 கண்கள் குளிர
 அவனுக்கு அளவில்லா சந்தோசம்!

மலரையும் விட
 மென்மையாக சுவாசிக்கும்
 மனைவிக்கு கரங்கள் ஓங்குகின்றபோது
 ஓயாத கடல் அலையும் ஓய்வெடுக்கின்றது
 அவளின் ஓப்பாறியைக் கேட்பதற்கு!

ஒடைத்தெறிந்த தேங்காய்த் துண்டுகளாய்
 தெருவோரத்தில்
 எத்தனையோ எத்தனையோ பெண்கள்
 கைக் குழந்தைகளுடன்!

இன் வூம்
 விரிசல்கள் விழுந்த
 விசும்பின் விழியில்
 விழித்துக் கொண்டிருக்கும்
 எத்தனையோ பெண்கள்
 காலம்தான் நமக்கு
 பதில் சொல்லும் என்று
 வாய் பேச முடியாது
 ஆமைகளாய் இருக்கின்றார்கள்
 வேதனைகளையும் சேந்தனைகளையும்
 சுமந்து கொண்டு!

வாழ நினைத்தால்
 எப்படியும் வாழலாம் என்ற
 எண்ணி விடாதீர்கள்
 வாழ்க்கை என்ற வாழ்விற்கே
 அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும்
 இப்படித்தான் வாழ வேண்டும்
 என்ற கட்டுப்பாட்டை கைப்பற்றுங்கள்
 அப்போது உங்கள் வாழ்விலே
 வசந்தமே தாலாட்டும்!

நட்புக்காக சீல நிமிடங்கள்
 பக்கம் நிறைந்த
 பச்சைப் புல் தரையில்
 இளம் பட்சிகள் சிறகமுத்து
 ருதாகலித்து கூக்குரலிழும் ~ அந்த
 சேரலையின் நந்தவனத்தில்
 மலர்ந்த பூ முகத்துடன்
 முகவரியில்லாத புன்னகையுடன்
 எம்மிருவரின் இதயங்களும் சங்கமித்தன
 தெரியாத இடத்தில்
 புரியாத எம் மனசுகள்!

அவளின் முகவரியில்லா நட்பை
 ஏற்க மறுத்தது என் இதய அறைகள்
 பேச்சு வார்த்தை நடத்தினேன்
 என் இதயத்துடன் பல நிமிடங்கள்
 அவளின் நட்பை ஏற்றுக்கொள் என்று!

நம்பிக்கையில்லா நீர்க் குழிழி போல
 அதே நேரம் தோன்றி
 அதே நேரம் மறையும்
 நட்பாகி விஞ்சுமேர!
 என்ற அச்சத்தினால்
 ஏற்க மறுத்தது.

புன்னகையையும் புரியாதவர்கள்
 தரணியில் இருக்கின்றார்களா?
 புன்னகைக்கு இடம் கொடுத்து
 அவளின் நட்புக்கு
 என் இதய அறைகள்
 என்றும் அவளுக்காக திறந்திருக்கின்றன.

நல்லதுகள் செய்திட
 தட்டிக்கொடுத்ததால் இத்தரணிக்கு
 பாராட்டுக்களும் பரிசில்களும்
 வாங்கித் தந்தாயே!

கடல் போல் இருந்த கழுதங்களையும்
 கடுகளவும் வையாது தீர்த்தாயே!
 இன்பத்திற்கு இனியவளரகவும்
 துன்பத்திற்கு தூய்மை செய்யும்
 வண்டராகவும் இருந்தாயே!

என் ஆறாத ரணக்காயங்களை
 உன் ஆறுதல் மருந்தால்
 நம் தூய்மையான நட்பை
 தூரப்படுத்த
 சில நல் இதயங்கள்
 துடியாய் துடித்தன

நம் பகைவர்களின் சதியோ!
 அல்லது நம் தலை விதியோ!
 புரிந்து கொண்ட நாம்
 பிரிந்து சென்றோம்.

நம் மரணம் இல்லாத நட்புக்கு
மரணத்தை உண்டாக்கியவர்கள்-இன்று
வெளனிகளாக இருக்கின்றார்கள்.

நம் நட்பை பார்த்த
இயற்கையும் கூட
கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகின்றது
பீரிந்த நம் நட்பை மீண்டும்
ஒன்று சேர்ப்பதற்கு!

அவனுக்கு என் வாழ்த்து
கை தட்டல்களும்
மணங் கமழும்
மலர்த் தாவல்களும்
இரித்தாகட்டும்!

அன்னைப்பாகுக்கு ஒரு தினமா?

பத்து மாதம் பறிதவித்து
பக்குவமாய் பெற்றெற்றுத்து
பகல் இரவாய் விழித்திருந்து
தன் உதிரத்தை பரலாய் ஊட்டி
ஆண் உறக்கமின்றி
அணைத்து வளர்த்த அன்னைக்கு
அன்னையர் தினம் ஒன்றா?
போதாது
வருடம் முழுவதும் வேண்டும்
அன்னையர் தினம்!

நினை விடு சுதாங்குமிகு எனி சூதாமை தூதை
ஏற்காலி கீப்தா சூதி காந்திமிகி கீக்காலி
நூக் காந்திமிகி வீக்காலி சுந்திக்காலி சூதை

காந்தி காந்தி வீக் காந்தி சுந்திக்காலி சூதை
நூக் காந்திமிகி வீக்காலி சுந்திக்காலி சூதை

அனுஷா அஸீஸ்

47/பி, அமீர் அலி வீதி,
சம்மாந்துறை.

இயற் கையன் னையின் அழகும் வளமும்
செழிப்புற்று விளங்கும் சம்மாந்துறையை
பிறப்பிடமாகவும், வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
கவிதாயினி அனுஷா அஸீஸ் இவர் கவிஞர்
கலாட்சினம் ஆதம்வாவா அஸீஸ் மீராசாஹிப்
ஹாஜரா தம் பதியரின் புதல் வியாவார்.
சம்மாந்துறை அல்மர்ஜூான் முஸ்லிம் மகளிர்
கல் ஹாரியில் கல் வி கற் கும் போதே
இலக்கியத்துறையில் ஆர்வம் காட்டினார்.

பிறை எப்.எம். இல் ஒலிபரப்பாகும் ஒவி மஞ்சரி
நிகழ் ச் சியிலும் இலங் கையின் தேசிய
பத்திரிகைகளிலும் இவரின் கவிதைகள் களம்
கண்டு வருகின்றன.

கவிதைத்தூறல்கள் எனும் நூல் வடிவில் இவரின்
கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

நாட்டின் உயர் நாடகன்

உடலால் உறைத்து
 உதிரத்தை வியர்வை மணித்துளிகளாக்கி
 உன்னத இடத்தைப்பீடித்து
 உயரிய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து
 உலகத்தை உயர்த்தி பார்த்து ரசிக்க
 உறைக்கின்றார்களே எம் தொழிலாளர்கள்!

குடும்பச்சுறையை சுகமாக நினைத்து
 குலவிளக்கை ஓளியுடன் ஏற்றி
 குணநல மக்களை
 குறைவின்றி வாழவைக்க
 உறைக்கின்றார்களே எம் தொழிலாளர்கள்!

வெயில் மழை குளிர்
 இயற்கை அன்னன கொடுக்கும்
 எந்தப் பரிசையும் ஏற்று
 உடலை உள்ளத்தை சீர்ப்புத்தி
 வீட்டைக்காத்து
 நாட்டைக்காக்க
 உறைக்கின்றார்களே எம் தொழிலாளர்கள்!

எந்தத் தொழிலையும்
 தயாள குணத்துடன் ஏற்று
 தரணியிலே சீர் பெற்று வாழ
 விடாழுயற்சியை என்றும்
 முச்சுப்போல் சுவரசித்து
 உறைக்கின்றார்களே எம் தொழிலாளர்கள்!

தோனோடு தோள் சேர்ந்து
 தோழர்களாய் வாழ்ந்து
 நீண்ட அறியுனும்
 குறைவில்லர அருளும் நிறைந்து
 சீர் பெற்று சுப்பாய் வாழு
 எம் நாட்டின் உயிர் நாட்களை
 என்றும் வாழ்த்துவோம்!

அன்புத் தோழியே!

களங்கமில்லாத
கன்னி மலராய்
கடலோரத்தில் நட்டுவைத்த
ரேரஜாச்சிசதியில் பூத்தமலராய்
கலகலப்புடன்
சிரித்து மகிழ்ந்த
அந்த நாட்கள் எங்கே தொலைந்தன
என் தோழியே!

தோரோரு தோள் சேர்ந்து
தோரோரு போகும் வரைக்கும்
கண்மணி பேரல் காப்பான் என
கனவுதான் கண்டாயோ
என் தோழியே!....

கடலின் நஞ்சில்
துஞ்சில்லாப்படகாய்
துயரங்களுடன் ~ நீ
துறைமுகம் சேரும்
அரசைவேண்டாம் உனக்கு
என் தோழியே!....

நிதம் சேரகங்களுடனும்
நித்தம் துயரங்களுடனும்
பொய்யான வரழ்க்கையை ~ நீ
வரழ வேண்டாம்
என் தோழியே!....

இதுவல்ல வாழ்க்கை
 இன்னும் உள்ளதடி
 இவைதான் வாழ்க்கையின் படிக்கற்களின்
 இலட்சியமடி நீ கரை சேர
 என் தோழியே!....

துண்பத்தைக் கண்டு
 துவளாமல்
 ஓவ் வேர் நிமிடமும்
 தடிப்புடன் நடை பயில வேண்டுமடி
 என் தோழியே!....

வாழ்க்கையை ரசித்து வாழவேண்டும்
 உன் வாழ்க்கை
 உன் கையிலே உள்ளதடி
 வாழ்ந்துதான் பாரேனடி
 என் தோழியே!....

உனக்கிண்ற ஓர் உலகம்
 நீயே செய்வாயடி
 நல்லதை எடுத்து
 தீயதை விடுத்து நடந்தால்
 உலகம் கூட
 உன் காலடியில் சுறுவுமே
 என்று என்னி வாழ்ந்தால்
 ஓவ் வேர் நாலும்
 சொர்க்கமடி உன் வாழ்வில்
 என் தோழியே!....

மீண்டும் ஒரு கால் வநுமா?

அன்னையின் கருவறையில்
சுகந்த வாழ்வில் பன்னீர்க்குடத்தினுள்
தன் பீஞ்சுக்கால்களால்
பல மாதங்கள் உதைத்து விளையாடினாய!

பூவுலகம் பிரவேதித்து
பதினைந்து வயது வரை
தன் கால்களோடு
தரைதனில் தாவிக்குதித்து வாழ்ந்தாயே!

பரடசாலைக் கல்வியோடும்
பலவித விளையாட்டுக்களோடும்
பல நண்பர்களோடும்
பம்பரமாய் நீயும் சுற்றி வந்தாயே!

பரடசாலை சென்ற உன் பச்சினங்காலை
பதம்பார்த்து விட்டாரே
தன் காறினால்!
விபத்து எனும் பெயரில்
விதி உன் வாழ்க்கையை
விளையாடி விட்டதுவே!

உன் உடைந்த காலோடு
உதிரம் அறாய் ஒட
உயிருக்குப் போராடும்
உன்னைப் பரிதவிக்க விட்டு விட்டு
ஓடிச் சென்றாரே அவர்!

சுய நினைவின்றி பல மாதங்கள்
 நீ வைத்தியசாலைல் உறங்க
 உன் பெற்றோர் பட்ட வேதனையைச்
 சொல்ல வரார்த்தகள் ஏது
 என் பேனா மையில்?

பள்ளிப்படிப்பு இடையில் நின்றுபோக
 உன் எதிர்காலம்
 கேள் வீக்குறியாக
 காரண கர்த்தாவரண அவர்
 எங் கே?!

மனச்சாட்சி இல்லாத இவ்வுலகில்
 மனம் இருந்தால் தான்
 இந்த நிலை
 உனக்கு வருமா?!

உன் சிந்தனையை நீ மாற்றி
 சிறப்பான ஒரு தொழிலை தேர்ந்தெடுத்து
 முயற்சியை என்றும்
 முச்சுப்போல் சுவரசீத்து
 முயன்றதான்
 வாழ்கின்றாயே!

வாழ்க் வளமுடன்
 வாகாய் உன்
 உடலையும், சிந்தனையையும்
 சீராய் சிறப்பாய்
 சிறந் தோங்கத் தந்தருள
 இறைவனிடம்
 நிதம் பீரார்த்திப்போம்!

அன்னையின் பிறந்துநாள்

அகிலம் பேரற்றும்
அன்னையர் தினமாம்
அகிலத்தை அன்னிக் கொடுத்தாலும்
அன்னையின் பாசத்திற்கு நிகராகுமா?

உதிரத்தை உணவாக்கி
உறக்கத்தை தூரப்போட்டு
கண்ணை இமைகாப்பது போல்
எங்களைக்காத்தவர் அன்னையல்லவா!

எந்த ஏதிர்பார்ப்புகளுமின்றி
எந்தக் கணமும்
உதவிகள் செவ்வனே செய்ய
உதிரம் துழப்பவர் எங்கள் அன்னையல்லவா!

சேவைகள் பல
செய்வதற்கென்றே
நிழற் சோலையில்
பிறந்தவர் எங்கள் அன்னையல்லவா!

துன்பங்கள் பல வந்தபோதும்
துணையாய் நின்று
அறுதல்கள் கூறி
அன்பால் அணைத்தவர்
எங்கள் அன்னையல்லவா?

தன் குழந்தைச் சில்வங்கள்
 தரணியிலே தோள் நிமிர்த்தி
 தலைதாக்கி வாழ வேண்டும் என்பதற்காக
 அவர் செய்யும் சேவைகட்டு
 நிகருண்டோ இப்புவியில்...?

அன்னைகளைப் பாராட்ட
 அன்னையர் தினம் ஒன்று போதாது
 அகிலம் உள்ளவரை
 அன்னைகளுக்கு
 அன்பைச் சொரிந்து
 அரவணைத்து
 அன்போடு வாழவைப்போம்
 அன்னையர்கள் நீடுழி வாழ்க வளமுடன்...!

கடல்லையே!

பெளர்ணமியின் அழகினில்
மயங்கும் கடல்லைகள்
என்னை எடுத்துக் கொள்
எவ்வளவும் எடுத்துக் கொள்
துள்ளாட்டம் கடல்லைக்குள்!

வனைந்து கொடுக்கும்
வனைவுகளும்
வடிவைக்காட்டி மறைக்கும்
வனப்புகளும் இனக்குள்!

நுரை கக்கும் நுட்பமே
இன் நுரைக்குள்
எத்தனை கோடி உப்புக்கள்
எவற்றை எடுப்பது
எவற்றை விடுவது!

சில்லைன்ற காற்று
தேகலிமங்கும் சிலிரத்தெள
செரப்பணங்கள் தேடும்
அழிரம் அழிரம் கனவுகள்...

சத்தம் எங்கும் ஓலமிட
சல சலக்கும் சங்கீதம்
கடல் தாயே...
இனக்குள் எத்தனை எத்தனை
உழிரினங்களம்மா
உழிர்வாழ்கின்றன...

வெளி அழகைக்காட்டி
உன் செல்வங்களை
மறைக்கின்றாயே...
கடல் தாயே!

என்றும் உன் ஓசை
ஓலிக்கட்டும் காதோரம்
இசையில் நண்யட்டும்
இதமான உள்ளங்கள்...!

சிறகுடைந்த யூங்குமிலே!

சிற்பத்தின் சிலையே
சிரித்த முகத்தின் சிற்றலையே
சிறகடித்த சீமையிலே
சிறகுடைந்து போனதேனோ!

வரனத்தின் எல்லையினை
வட்டமிட்டுப் பார்க்கவேர
வளைந்து வளைந்து
வரகாய் நீ சுற்றி வந்தாயோ!

நேரத்தின் கணிப்பில்
காலத்தின் வேகத்தில்
காணாமல் போன உன் சிறகை
தீண்டி விட்டவர் யாரோ!

இனியும் உனக்கோர் சிறகு
தருபவர் யாரோ யூங்குமிலே
இவைதான் தற்போதைய காலம்
எங்கும் நீ தேடவேண்டாம்!

இருக்கும் உன்
ஓரு சிறகின் துணைதான்
உன்னை உயரப் பறக்கவைக்கும்
இவை உடைந்ததும் உன் நன்மைக்கே!

இவற்றால் தானே
 என்னை நீ சந்தித்தாய்
 இனி நான் தான் உன்கோர் சிறு
 கவலை வேண்டாம்
 கண்மணிபோல் காப்பேன் உன்னை
 என் உயிர் உள்ளவரைக்கும்!

இருப்பதும் நன்மைக்கே
 எடுப்பதும் நன்மைக்கே
 போவதும் நன்மைக்கே
 வருவதும் நன்மைக்கே!

நோன்பு மாண்புகள்

மாணிடரை சீர்ப்படுத்த
இறைவன் அன்னித்தந்த
கடமைகளில் நான்காம் கடமை
புனித நேரன்பாகும்.

பசிமின் கொடுமை
ஏழைகளுக்கே சொந்தம்
பசிமின் பெறுமதியை
எடுத்துச் சொல்லும் மாதமாகும்.

நோய்க்கு நிவாரணியாய்
நோயகற்றும் அருமருந்தாய்
மாணிடரை சுத்தப்படுத்தும்
பரிசுத்தத் தன்மை கொண்டதாகும்.

‘ஸலஸத்துல் கதீர்’ இரவில்
இறைவனால் அஸ்ருர்ஜின்
இறக்கி அருளப்பட்ட மேன்மையை
எடுத்துச் சொல்லும் காலமாகும்.

தராவீஹ் தொழுதகயை நிறைவேற்றி
கண்ணிரில் உடலைக் குளிப்பாட்டி
பாவங்களைக் கழுவி
பரிசுத்தமடையச் செய்பவையாகும்.

ஏழைகளுக்கு இரக்கம் காட்டி
செல்வதந்தர்கள்
வாரிக்கிளாடுத்து வள்ளல்கள் ஆகி
நன்மைகளை அன்னிக் கொள்ளும்
நேரங்களாகும்.

பள்ளி வாயல்களில்
பரிசுத்த குருதீன் ஓதும்
பாக்கியம் கொண்ட
புனித நாட்களாகும்.

நோன்பு நோற்றவர்கள்
தைவூரன் நடைவாயிலை அடைந்து
சுவர்க்கத்தில் சந்தோஷ வாழ்க்கையை
அடையும் பாக்கியத்தை
இனர்த்துப்பவையாகும்.

இந்து கடமைகளையும் இறைவனுக்காய்
கண்ணியத்துடன் நன்றே நிறைவேற்றி
நன்மைகளைப் பெற்ற
சருலகங்களும் போற்றி வாழ்ந்து
சுவர்க்கப் பாதைக்கு
வழிகளைத் தேடிச்செல்வோம்!

விவீதகலா வினாக்கள் திரு. பாராஜனிங்கம் இவர்களால் ஷர்மிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு சாலையிலே நிகழ்ச்சியை அவருடைய விருப்பத்தின் பேரில் நான் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்த காலத்தில் நீங்கதான் எனும் புனைப் பெயரில் அரிமுகமானவர்தான் தமிழ் நாளில். கவிதை மட்டுமல்லாது புனை கதை உருவாக்கத்திலும் ஒரு கயம்புவாக தன்னை படிப்படியாக வளர்த்துக் கொண்டவர். சொற்களை சந்தச்சீர்ப்போடு வித்தியாசமாகக் கையாள்வதில் ஒருவகீக்கவர். ஏழுக்காற்றல் மிகக் நேராக நீண்டகாலம் கிடஞ்சவர். பின்னாளில் திலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தில் கென்றல், வர்த்தக சேவைகளில் அறிவிப்பாளராகக் கடமையாற்றியவர். வாலிபவட்டம் நிகழ்ச்சியை பல வந்தங்களாக தொகுத்தளித்தவர். தோழன் என்ற சந்தைக பூலம் சீற்றதூர் அரசிரியராகவும் பரினமித்தார். வாளினாலித்துறைமேல் அவருக்கிடஞ்சுத் தீராத காதல் தின்று கூக்கிணங்கவின் வான்மைகளில் கலைப்படைக்கும் ஒலிபரப்பாளராகவும் அவரை மாற்றியுள்ளது. அன்று வான்மையோடு கலந்து மறைந்துபோன சிறந்த கவிதைகளை, நாடகங்களை, சிறுகதைகளை அச்சிட்டு நூல்வடிவில் வெளியிட்டால் தமிழ் திலக்கிய உலகிற்கு நயஞு வாளினாலின் பங்களிப்பும் வரலாற்றுப் பகிளாதுமே என்று அன்று நான் கண்ட கனவு சிபாருளாதார வசதியில்லாத காரணத்தால் ஒரு கை ஒசையாம் ஒலியங்கில் போனது. கிடோ கின்று தூரத்சினத்தோடு தமிழ் நாளில் அம்முயற்சியை ஷர்மித்திட்டிருக்கிறார். பிறை எப்.எம். வாளினாலின் ஒவ்வொருக்கு கவிதை எழுத்து தமிழை வளர்த்துக் கொள்ளும் கீர்ம கவுடுகள் தமிழ் நாளிலை வன்றிரண்டும் மறவாமல் நன்றி பாராட்டுவார்கள் என்பது நீசுகியது. கவிதைத் திகாகுப்பு சிறந்த முறையில் உருவாக எனது வாய்க்குத்துக்கள்.

நாட்டு

நாட்குதாசலான் தமிழ்ப் பாடி:

அன்று என்

ஷர்ம் சிறந்த ஷர்மிக்.

நாட்கு